

„POZNAJMY SIĘ NAWZAJEM – GMINA BIERAWA I GMINA MARKVARTOVICE”

„POZNEJME SE NAVZÁJEM – OBEC BIERAWA A OBEC MARKVARTOVICE“

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ / EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO
PRÉKRAČUJEME HRANICE / PRZEKACZAMY GRANICE

Projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz ze środków budżetu państwa.

PRZEKACZAMY GRANICE

Szanowni Państwo,

Jest mi niezmiernie miło, że mogę przekazać w Wasze ręce folder o Gminie Bierawa i Gminie Markwartovice. Niniejsze opracowanie ma na celu przybliżenie potencjału obydwu gmin, który stopniowo wzrastał w ostatnim dwudziestolecu.

Zaangażowanie wielu osób i organizacji pozwoliło zmienić wizerunek naszych miejscowości. Obecnie posiadamy nowoczesną infrastrukturę oświatową, kulturalną, sportową oraz rekreacyjną, która stwarza dobre warunki do zamieszkania i wypoczynku.

Jednym z naszych priorytetów jest rozwój gospodarczy polegający na dobrej współpracy i dialogu z firmami, które od lat działają na naszym terenie, oraz pozyskiwaniu nowych podmiotów gospodarczych.

Przekazane informacje ukazują duży potencjał naszej gminy. Mam nadzieję, że zainspirują potencjalnych mieszkańców do odwiedzenia, a w przyszłości może i zamieszkania w naszych pięknych miejscowościach.

Chciałbym także podkreślić, że niniejsza publikacja jest możliwa dzięki zapoczątkowanej w roku 2014 współpracy z naszymi przyjaciółmi z Gminy Markwartovice (Czechy) i w konsekwencji daje możliwość ubiegania się o środki z Euroregionu Pradziad, którego członkiem jest Gmina Bierawa.

Z wyrazami szacunku
Wójt Gminy Bierawa – Krzysztof Ficoń

Vážení přátelé,

Mám velkou radost, že mohu odevzdat do vašich rukou prospekt o obci Bierawa a obci Markwartovice. Cílem této práce je přiblížit potenciál obou obcí, který postupně v posledním dvacetiletí narůstal.

Angažovanost mnoha osob a organizací umožnila změnit vzhled našich obcí. V současnosti máme moderní vzdělávací, kulturní, sportovní a rekreační infrastrukturu, která vytváří dobré podmínky pro bydlení a odpočinek.

Jednou z našich priorit je hospodářský rozvoj spočívající v dobré spolupráci a dialogu s firmami, které několik let působí na našem území, a získávání nových hospodářských subjektů.

Předané informace potvrzují velký potenciál naší obce. Doufám, že budou inspirovat potenciální obyvatele k návštěvě, a v budoucnosti možná a k bydlení v našich krásných obcích.

Chtěl bych rovněž zdůraznit, že tato publikace mohla vzniknout díky spolupráci s našimi přáteli z Markwartovic (Česká republika) zahájené v roce 2014 a v důsledku toho dává možnost ucházet se o prostředky z Euroregionu Praděd, jehož členem Bierawa je.

S úctou
starosta obce Bierawa – Krzysztof Ficoń

Geehrte Damen und Herren,

Ich bin sehr erfreut über die Möglichkeit Ihnen das Prospekt über die Gemeinden Bierawa und Markwartovice vorstellen zu dürfen. Dieses Buch soll Ihnen das Potenzial der beiden Gemeinden, das in den letzten zwanzig Jahren allmählich gestiegen ist, näher bringen.

Das Engagement vieler Personen und Organisationen hat es ermöglicht, das Image unserer Ortschaften zu ändern. Gegenwärtig haben wir eine moderne Bildungs-, Kultur-, Sport und Erholungsinfrastruktur, die gute Wohn- und Erholungsbedingungen schaffen.

Einer unserer Prioritäten ist die wirtschaftliche Entwicklung dank einer guten Zusammenarbeit und einem guten Dialog mit Firmen, die seit Jahren in unserer Gegend wirken aber auch durch das Gewinnen neuer Wirtschaftsteilnehmer.

Die aufgeführten Informationen zeigen ein großes Potenzial unserer Gemeinde. Ich hoffe, dass sie die potenziellen Einwohner dazu inspirieren unsere Gemeinde zu besuchen und sich in unserer wunderschönen Ortschaft niederzulassen.

Ich möchte hervorheben, dass diese Publikation dank der im Jahre 2014 eingeführten Zusammenarbeit mit unseren Freunden aus der Gemeinde Markwartovice (Tschechien) möglich ist und infolgedessen uns die Möglichkeit gibt, sich um Mittel aus der Euroregion Pradziad, dessen Mitglied die Gemeinde Bierawa ist, zu bewerben.

Hochachtungsvoll
Gemeindevorsteher – Krzysztof Ficoń

Ladies and gentlemen,

I am very pleased to present this publication about the communes of Bierawa and Markwartovice. Our goal is to present the communes' amazing potential which has significantly increased through the last 20 years.

The commitment of numerous people and organisations enabled us to change the image of Bierawa and Markwartovice communes. We currently have modern educational, cultural, sports and recreational infrastructure, which creates for excellent conditions for living and spending leisure time here.

One of our priorities is the economic development based on effective co-operation with local companies and acquiring new business entities.

The information provided in this publication shows the great potential of our commune. I hope it will inspire you to visit our region and, potentially, settle here in the future.

I would also like to emphasise that this publication was created thanks to the collaboration with our friends from Markwartovice, Czech Republic, which started in 2014; as a result, the Bierawa commune is now a member of the Praděd euroregion, which makes it possible for us to apply for EU funds.

Kind regards,
Krzysztof Ficoń – Bierawa commune mayor

„POZNAJMY SIĘ NAWZAJEM – GMINA BIERAWA I GMINA MARKVARTOVICE” • „POZNEJME SE NAVZÁJEM – OBEC BIERAWA A OBEC MARKVARTOVICE”

Redakcja opracowania: Katarzyna Kostka • Artur Pawlaczyk

Tłumaczenia: na język czeski: Renata Rafa—Radimersky (www.czeski.pl) • korekta z języka polskiego i tłumaczenie na język angielski: Natalia Łubniewska, na język niemiecki: Agnieszka Legut—Słupecka

Wydawca: Gmina Bierawa • Wojska Polskiego 12 • 47-240 Bierawa • tel. 77 487 22 66 • www.bierawa.pl

© 2015 Gmina Bierawa

Wszelkie prawa zastrzeżone • All rights reserved

Drukowano w Polsce • Printed in Poland

nakład 2000 egzemplarzy • egzemplarz bezpłatny

Fotografie: Jarosław Małkowski – www.bankfoto.com.pl • fotografie na stronie 8 i 9 kościół z kapliczką: Natalia Ignacy • fotografia na stronie 10: Marek Stańczyk
fotografia z lotu ptaka na stronie 17 – Stare Koźle: Waldemar Lembowicz

Skład, projekt graficzny i druk: Art Engine – design studio • Ludmiła Sidorowska • tel. 606 32 77 56 • www.artengine.pl

Gmina Bierawa

Malownicza gmina w południowo – wschodniej części województwa opolskiego, granicząca z województwem śląskim. W jej skład wchodzi 12 sołectw, które tworzą powierzchnię bliską 120 km², z czego aż 60% to lasy i obszary zalesione.

Gmina ma charakter przemysłowo – rolniczy z uwagi na swoje położenie w strefie oddziaływania gospodarczego, społecznego i kulturowego powiatu kędzierzyńsko – kozielskiego oraz aglomeracji opolskiej.

Rozwinięta baza dydaktyczna, szeroka oferta usług kulturowych, opieka zdrowotna, baza rekreacyjna (lasy, akweny, ścieżki rowerowe), koncentracja działalności produkcyjnej i handlowej oraz szeroka oferta terenów inwestycyjnych sprawia, że Gmina Bierawa staje się atrakcyjna zarówno dla jej obecnych, jak i nowych mieszkańców, oraz potencjalnych inwestorów.

Na wiejski typ krajobrazu gminy składają się pojedyncze domy mieszkalne, zagrody z budynkami gospodarczymi, pojedyncze kościoły i kapliczki oraz tereny zieleni. Gmina liczy obecnie 7400 mieszkańców. Siedzibą władz gminy jest Bierawa, która stanowi ośrodek administracyjny.

Obec Bierawa

Malebná obec v jihovýchodní části opolského vojvodství hraničící ze Slezským vojvodstvím. Je tvořena 12 osadami, které tvoří rozlohu přibližně 120 km², z čehož až 60 % jsou lesy a zalesněné oblasti.

Charakter obce je průmyslově-zemědělský s ohledem na svou polohu v zóně hospodářského, společenského a kulturního působení kędzierzyńsko-kozielského okresu a opolské aglomerace.

Díky rozvinuté vzdělávací základně, široké nabídce kulturních služeb, zdravotní péči, rekreační základně (lesy, vodní plochy, cyklostezky), koncentraci výrobní a obchodní činnosti a široké nabídce investičních ploch se Bierawa stává atraktivní jak pro její současné, tak i pro nové obyvatele a potenciální investory.

Venkovský obraz krajiny obce tvoří jednotlivé rodinné domy, hospodářství s hospodářskými budovami, samostatně stojící kostely a kapličky a zelené plochy. Obec má v současnosti 7 400 obyvatel. Sídlem obecních orgánů je Bierawa, která tvoří administrativní centrum.

Gemeinde Bierawa

Eine malerische Gemeinde im süd-östlichen Teil der Woiwodschaft Oppeln, angrenzend mit der Woiwodschaft Schlesien. Sie umfasst 12 Schulzenämter, die insgesamt eine Fläche von 120 km² einnehmen, davon sind 60% Wälder und bewaldete Gebiete.

Die Gemeinde ist eine Industrie-Agrarlandschaft aufgrund ihrer Lage in der wirtschaftlichen, gesellschaftlichen und kulturellen Wirkungsregion des Kreises Kędzierzyn-Koźle und der Oppelner Agglomeration.

Die hochentwickelte didaktische Basis, breites Angebot der kulturellen Dienstleistungen, Gesundheitswesen, Rekreationsbasis (Wälder, Gewässer, Fahrradwege), Ballung der Produktions- und Handelstätigkeiten sowie ein breites Angebot der Investitionsgebiete verursachen, dass die Gemeinde Bierawa sowohl für die derzeitigen als auch neuen Einwohner und potenzielle Investoren, attraktiv ist. Der bäuerliche Landschaftstyp besteht aus einzelnen Häusern, Gehöfen mit Wirtschaftsgebäuden, einzelnen Kirchen und Kapellen sowie Grüngeländen.

Die Gemeinde bewohnen 7400 Einwohner. Der Sitz der Gemeindeverwaltung ist Bierawa, die ein Verwaltungsort ist.

Bierawa commune

A picturesque commune in the south-eastern part of the Opole province, bordering the Silesia province. It consists of 12 villages which cover the area of 120 square kilometres, 60% of which are forests and wooded areas.

The industrial-agricultural profile of the commune is a result of its location in the zone of economic, social and cultural impact of Kędzierzyn-Koźle district and Opole agglomeration.

The well-developed educational base, wide range of cultural services, health care system, recreation infrastructure (forests, water reservoirs, bicycle routes), concentration of production and commercial activities as well as a wide range of investment areas makes the Bierawa commune an attractive region for current and future residents as well as potential investors.

One-family houses, farms and outbuildings, churches, chapels and green areas constitute for the rural landscape of the commune.

Currently, the commune has a population of 7400. The village of Bierawa is the administrative centre of the region and the seat of local authorities.

Bierawa

Sołectwo położone w zachodniej części gminy. Pierwsze wzmianki o Bierawie pochodzą z roku 1308, gdy książę Kazimierz Bytomski zezwolił rycerzom Bartłomiejowi i Piotrowi z rodu Beraw przenieść lokację wsi na prawo niemieckie. W roku 1322 właścicielem Bierawy został rycerz Herman z rodu Beraw. Ostatnim właścicielem z tego rodu był Pakosław, wymieniany w dokumencie sprzedaży Bierawy Gumprechtowi Dluhomilowi. W późniejszych latach Bierawa przeszła w ręce rodziny von Reiwitz. W roku 1774 majątek zakupiła hrabina Amalia von Hoym, która w 1782 wyszła za mąż za Fredericka Ludwiga Fürsta z rodziny Hohenlohe-Ingelfingen i włączyła Bierawę do włości Sławęcickich, gdzie pozostała aż do 1945.

Obecnie obszar wsi wynosi 1272 ha, z czego ponad 300 ha to obszary leśne. Bierawa jest sołectwem o dobrze rozwiniętej infrastrukturze społeczno-gospodarczej. Na jej terenie znajdują się Urząd Gminy, Samorządowy Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkańciewej, Stacja Opieki Caritas, Apteka, ośrodek zdrowia, filia banku, Publiczne Gimnazjum, przedszkole, remiza OSP, boisko sportowe, dworzec kolejowy oraz prężnie działające Gminne Centrum Kultury i Rekreacji, skupiające wokół siebie liczne kółka zainteresowań. Godnym uwagi zabytkiem jest kościół p.w. Św. Trójcy, który wybudowany został w stylu późnego renesansu (za wyjątkiem ołtarza głównego i bocznego, w którym wyraźnie można zauważyć elementy barokowe). Początkowo był to kościół protestancki, od roku 1915 stanowi kościół parafialny.

Odwiedzając Bierawę, warto również zwrócić uwagę na znajdującą się przy ul. Juliusza Jacka XIV – wieczną kaplicę z ludowym obrazem z 1818 roku przedstawiającym św. Floriana. Turystom preferującym aktywny wypoczynek Bierawa oferuje malowniczy teren wokół Kaczego Mostku II. Sołectwo jest bardzo dobrze rozwinięte gospodarczo dzięki istniejącym na jego terenie różnorodnym firmom. Obecnie liczba mieszkańców Bierawy wynosi 1300. Bierawa jest uczestnikiem programu Odnowa Wsi Opolskiej. Na jej terenie prężnie działają Koło Emerytów i Rencistów, Związek Śląskich Kobiet Wiejskich oraz koło Mniejszości Niemieckiej.

Bierawa

Osada se nachází v západní části územně správní jednotky. První zmínky o Bierawě pocházejí z roku 1308, kdy kníže Kazimír Bytomský povolil rytířům Bartoloměji a Petrovi z rodu Beraw převést vesnici na německé právo. V roce 1322 se majitelem Bierawy stal rytíř Herman z rodu Beraw. Posledním majitelem z tohoto rodu byl Pakoslav, uvedený v dokumentaci o prodeji Bierawy Gumprechtovi Dluhomilovi. V pozdějších letech Bierawa přešla do rukou rodu von Reiwitz. V roce 1774 majetek koupila hraběnka Amalie von Hoym, která se v roce 1782 provdala za Fredericka Ludwiga Fürsta z rodu Hohenlohe – Ingelfingen a připojila Bierawu do slawęcických usedlostí, kde zůstala až do roku 1945.

V současnosti se obec rozkládá na 1 272 ha, z čehož více než 300 ha jsou lesní plochy. Bierawa je osadou s dobře rozvinutou sociální a hospodářskou infrastrukturou. Na jejím území se nacházejí obecní úřad, samosprávní odbor rozpočtu veřejných služeb a bydlení, pečovatelská služba Caritas, lékárna, poliklinika, filiálka banky, státní gymnázium, mateřská škola, hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů, sportovní hřiště, železniční nádraží a aktivní obecní kulturně-rekreační středisko, soustřeďující okolo sebe řadu zájmových kroužků. Památkou stojící za pozornost je kostel Sv. Trojice, který byl postaven v pozdně renesančním stylu (s výjimkou hlavního a bočního oltáře s barokními prvky). Zpočátku to byl kostel protestantský, od roku 1915 je farním kostelem. Při návštěvě Bierawy za pozornost rovněž stojí kaplička ze 14. století, nacházející se na ul. Juliusza Jacka, s lidovým obrazem z roku 1818 zobrazujícím sv. Floriana. Turistům preferujícím aktivní odpočinek Bierawa nabízí malebnou oblast Kaczego Mostek II. Osada je velmi dobře hospodářsky rozvinuta díky různým firmám nacházejícím se na jejím území. V současnosti má Bierawa 1 300 obyvatel. Bierawa je účastníkem programu Obnova opolského venkova. Na jejím území aktivně kroužek důchodců, Svaz slezských venkovských žen a kroužek německé menšiny.

Bierawa

Das Schulzenamt liegt im westlichen Gemeindeteil. Die ersten Notizen über Bierawa stammen aus dem Jahr 1308, als der Prinz Kazimierz Bytomski seinen Rittern, dem Bartłomiej und dem Piotr aus dem Hause Beraw, erlaubt hat, auf die Stadt das Magdeburger Stadtrecht zu übertragen. Im Jahre 1322 wurde der Ritter Herman aus dem Hause Beraw, der Eigentümer von Bierawa. Der letzte Eigentümer aus dem Haus Beraw war Pakosław, der im Verkaufsdokument der Bierawa an den Gumprecht Dluhomil, erwähnt wurde. In späteren Jahren ging Bierawa in die Hände der Familie von Reiszewitz über. Im Jahre 1774 wurde das Vermögen von der Gräfin Amalia von Hoym gekauft, die im Jahre 1782 den Frederick Ludwig aus dem Haus Hohenlohe-Ingelfingen heiratete und Bierawa an die Landgüter Sławęcice anschloss, wo es bis zum Jahre 1945 blieb.

Gegenwärtig beträgt das Gebiet 1272 ha, wobei über 300 ha Waldgebiete einnehmen. Bierawa ist ein Schulzenamt mit einer gut entwickelten Sozial- und Wirtschaftsinfrastruktur. Es befinden sich dort das Gemeindeamt, eine Selbstverwaltung für Kommunal- und Wohnungswesen, Caritas, eine Apotheke, ein Gesundheitszentrum, eine Bankfiliale, ein Gymnasium, ein Kindergarten, eine freiwillige Feuerwache, einen Sportplatz, einen Bahnhof, ein dynamisch wirkendes Gemeindekultur- und Unterhaltungszentrum, das viele Arbeitsgemeinschaften um sich versammelt. Eine bemerkenswerte Sehenswürdigkeit ist die Kirche der Drei Heiligen, die im späten Renaissancestil erbaut wurde (mit Ausnahme des Haupt- und Seitenaltars, der deutliche Zeichen des Barockstils aufweist). Ursprünglich war das eine Protestantenkirche, jedoch ab dem Jahr 1915 ist es eine Gemeindekirche. Sehenswert ist in Bierawa auch die Kapelle aus dem XIV Jahrhundert mit einem volkstümlichen Bild aus dem Jahr 1818, das den Heiligen Florian darstellt, die sich an der Juliusz Jacek Straße befindet. Den Touristen, die eine aktive Erholung bevorzugen, steht ein malerisches Gebiet um den Kaczy Mostek II herum. Das Schulzenamt ist sehr gut, dank der dort vorhandenen verschiedenartigen Firmen, wirtschaftlich entwickelt. Derzeit bewohnen Bierawa 1300 Menschen. Bierawa ist ein Teilnehmer des Programms der Erneuerung des Opoln-Dorfes. Es wirken dort sehr dynamisch ein Rentnerverein, ein Verein der schlesischen Bauerinnen sowie ein Kreis der deutschen Minderheit.

Bierawa

A village located in the western part of the commune. First mentions of Bierawa date back to 1308, when prince Casimir of Bytom allowed the knights Bartłomiej and Piotr of house Beraw to incorporate the village under the German law. In 1332, Herman of house Beraw became the next owner of Bierawa; the last one from this family was Pakosław, mentioned in a text documenting the sales of Bierawa to Gumprecht Dluhomil. Later, Bierawa became property of family von Reiszewitz. In 1774, it was purchased by countess Amalia von Hoym, who married Frederick Ludwig Fürst of house Hohenlohe-Ingelfingen and incorporated Bierawa into Sławęcice. The village remained a part of Sławęcice until 1945.

Currently the village area is 1272 hectares, including over 300 hectares of forests. The social-economic infrastructure is well-developed. In the village there is the Commune Office, Municipal Services and Housing Department office, a Caritas office, pharmacy, health centre, bank, state middle school, kindergarten, fire station, sports field, train station and the local Culture & Recreation Centre which organises various clubs and extracurricular activities.

One of the monuments worth mentioning is the Holy Trinity Church built in the style of late Renaissance, with the exception of main and side altars, which clearly have Baroque elements. Formerly a Protestant church, it was converted into a parish Catholic church in 1915. Another notable object is the 14th-century chapel on Juliusz Jacka street. Inside, one can find a 1818 painting depicting Saint Florian. Tourists who prefer active recreation should visit the picturesque area around Kaczy Mostek ("Duck Bridge").

Currently, Bierawa has a population of 1300. The village participates in the Opole Village Renewal program. Some of the active local organisations include Association for Retired Persons, Silesian Country Women Association, and the German Minority Association.

Brzeźce

Sołectwo usytuowane w północno-zachodniej części gminy. Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z testamentu księcia Mieszka Opolskiego z 1246 roku. Dokument zawierał informację o przekazaniu klasztorowi Dominikanów w Raciborzu majątku Breze. W dokumentach odnotowano również nazwy Brese, Bresca i Villa Brzeszcze.

Brzeźce należały do dóbr sławęcickich i znajdowały się kolejno w rękach książąt opolskich – Władysława i Bolka, następnie księcia strzeleckiego Alberta oraz, wraz z księstwem strzeleckim, wchodziły w skład księstwa niemodlińskiego. Od roku 1817 Brzeźce należały do powiatu toszeckiego, a w wyniku nowego podziału administracyjnego – do prowincji śląskiej. W roku 1871 zostały przyłączone do powiatu kozielskiego i do 1945 roku stanowiły odrębną gminę wiejską. Od 1973 sołectwo Brzeźce leży w granicach administracyjnych Gminy Bierawa.

Wieś położona jest w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Kędzierzyna – Koźla i zajmuje obszar 394 ha, z czego ponad 60 ha stanowią lasy. W osi widokowej sołectwa znajduje się murowana kapliczka z 1786 roku z ołtarzem rokokowym i obrazem przedstawiającym Jadwigę Śląską, remiza OSP, boisko sportowe oraz Dom Ludowy. Aktualna liczba mieszkańców wynosi 570. Na terenie sołectwa działa koło Mniejszości Niemieckiej.

Brzeźce

Osada nacházející se v severozápadní části obce. První zmínka o osadě pochází z testamentu knížete Měška Opolského z roku 1246. Dokument obsahoval informace o předání statku Breze klášteřu dominikánů v Ratiboři. V dokumentech byly rovněž uvedeny názvy Brese, Bresca a Villa Brzeszcze.

Brzeźce náležely městu Sławęcice a nacházely se v rukou opolských knížat – Vladislava a Bolka, následně strzeleckého knížete Alberta, a spolu se strzeleckým knížectvím byly součástí nemodlińskiego administrativního rozdělení – do slezské provincie. V roce 1871 byly připojeny ke kozielskému okresu a do roku 1945 tvořily samostatnou venkovskou obec. Od roku 1973 leží osada Brzeźce v administrativních hranicích územně správní jednotky Bierawa.

Vesnice se nachází v bezprostředním sousedství města Kędzierzyn-Koźle, rozkládá se na ploše 394 ha, z čehož více než 60 ha tvoří lesy. Dominantou osady je zděná kaplička z roku 1786 s rokokovým oltářem a obrazem zobrazujícím Hedviku Slezskou, hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů, sportovní hřiště a Lidový dům. Aktuální počet obyvatel činí 570. Na území osady působí kroužek německé menšiny.

Brzeźce

Das Schulzenamt liegt im süd-westlichen Teil der Gemeinde. Die ersten Notizen über die Ortschaft stammen aus dem Testament des Prinzen Mieszko Opolski aus dem Jahr 1246. Das Dokument enthielt Informationen über die Übergabe des Vermögens Breze an das Dominikanerkloster in Ratzeburg. Im Dokument fanden sich ebenso die Bezeichnungen Brese, Bresca und Villa Brzeszcze.

Brzeźce gehörten den Landgütern Sławęcice an und befanden sich in folgenden Händen der Oppeln-Prinzen: Władysław und Bolek, dann in Händen des Schützenprinzen Albert und samt des Schützen- Herzogtums waren sie ein Teil des Niemodliński- Herzogtums. Ab dem Jahr 1817 gehörte Brzeźce dem Kreis Toszek an, und aufgrund einer neuen Verwaltungsteilung- zur schlesischen Provinz. Im Jahre 1871 wurde Brzeźce an den Landkreis Cosel angeschlossen und bildeten bis 1945 eine eigenständige Landgemeinde. Ab dem Jahr 1973 liegt das Schulzenamt Brzeźce in Verwaltungsgrenzen der Gemeinde Bierawa.

Das Dorf liegt unmittelbar an Kędzierzyn- Koźle und umfasst ein Gebiet von 394 ha, wovon 60 ha Wälder einnehmen. Es befinden sich dort eine gemauerte Kapelle aus dem Jahr 1786 mit einem Rokoko-Altar und dem Bild der Jadwiga Śląska, eine freiwillige Feuerwache, einen Sportplatz und ein Kulturhaus. Derzeit wird Brzeźce von 570 Menschen bewohnt. In Brzeźce ist ein Verband der deutschen Minderheit tätig.

Brzeźce

A village situated in the north-western part of the commune. First mention of the village comes from the 1246 will of Mieszko, Duke of Opole. The document contained information about bequeathing the Breze estate to Dominicans in Racibórz. Other documented names of the village are Brese, Bresca and Villa Brzeszcze.

The village of Brzeźce was a part of Sławęcice property and was owned respectively by Władysław and Bolek of Opole and Albert of Strzelce, while later it was incorporated into Duchy of Niemodlin along with Duchy of Strzelce. Since 1817, Brzeźce was a part of Toszek district, as a result of new administration division, it was incorporated into Silesia province. In 1871, Brzeźce was incorporated into Koźle district and it remained a separate village commune until 1945. Since 1973, Brzeźce belongs to the administrative district of the Bierawa commune.

The village is situated close to Kędzierzyn-Koźle; its total area is 394 hectares, including 60 hectares of forests. Notable objects along the village vista are as follows: a 1786 chapel with a Rococo altar and a painting depicting Hedwig of Silesia, fire station, sports field, and Folk House.

Grabówka

Grabówka to wieś usytuowana w środkowej części gminy. Założona została jako osada, co odzwierciedla się w charakterystycznym dla XVIII wieku układzie ulicowym opartym o jedną ulicę o przebiegu osiowym z regularną zabudową po obu jej stronach. Była to kolonia fryderycjańska, która powstała w latach 1770-1780. Założona została przez Sackenhoym von Bierawa w drugiej połowie XVIII wieku. Była to wzorcowa osada stworzona w wyniku akcji osiedleńczej zainicjowanej przez Fryderyka II, której celem była aktywizacja gospodarcza wschodnich terenów Prus. Mieszkańcy Grabówki mieli zajmować się głównie gospodarką leśną – pozyskiwaniem drewna i przetwarzaniem go na węgiel drzewny na potrzeby rozwijającego się w okolicach hutnictwa. W roku 1830 właścicielem kolonii był hrabia Leopold von Gaschin. Grabówka należy do jednego z najmniejszych sołectw gminy – jego powierzchnia to 123 ha, z czego 37 ha stanowią lasy. Liczba mieszkańców wynosi obecnie 190.

Grabówka

Grabówka je vesnice nacházející se ve střední části územně správní jednotky. Byla založena jako osada, co je vidět na uspořádání ulic charakteristickým pro 18. století, založeném na jedné průběžné ulici s pravidelnou zabudováním na obou stranách. Byla to fridericiánská osada, která vznikla v letech 1770 – 1780. Založil ji Sackenhoym von Bierawa ve druhé polovině 18. století. Byla to modelová osada vytvořená v důsledku osídlovací akce iniciované Fridrichem II., jejíž cílem byla hospodářská aktivizace východních území Pruska. Obyvatelé Grabówki se měli zabývat hlavně lesnictvím, tzn. těžbou dřeva a jeho zpracováním na dřevěné uhlí pro potřebu hutnictví rozvíjejícího se v okolí. V roce 1830 byl majitelem osady hrabě Leopold von Gaschin. Grabówka patří mezi nejmenší osady územně správní jednotky, její rozloha činí pouhých 123 ha, z čehož 37 ha tvoří lesy. Aktuální počet obyvatel činí 190.

Grabówka

Grabówka ist ein Dorf, das inmitten der Gemeinde liegt. Es wurde als eine Siedlung angelegt, was sich in einem für das XVIII Jahrhundert typischen Straßensystem widerspiegelt (eine Einachsenstraße mit regulärer beidseitiger Bebauung). Es war eine Friderik-Kolonie, die in den Jahren 1770–1780 entstanden ist. Sie wurde von Sackenhoym von Bierawa in der zweiten Hälfte des XVII Jahrhunderts gegründet. Es war eine Mustersiedlung, von Fridrik II im Rahmen einer Umsiedlungsaktion geschaffen, deren Ziel eine wirtschaftliche Belebung Ostpreußens war. Die Einwohner von Grabówka sollten sich hauptsächlich mit der Holzbeschaffung und deren Verarbeitung zu Holzkohle beschäftigen, um den Bedarf der sich im Gebiet entwickelnden Hüttenindustrie zu stillen. Im Jahre 1830 gehörte die Kolonie dem Grafen Leopold von Gaschin. Grabówka ist einer der kleinsten Schulzenämter der Gemeinde- die Fläche beträgt 123 ha, davon sind 37 ha Wälder. Es wohnen dort momentan 190 Menschen.

Grabówka

Grabówka is a village located in the central part of the Bierawa commune. It was originally created as a settlement, which is noticeable because of the street arrangement characteristic of the 18th century; there was one main street with regular buildings on both sides. Created in the years 1770-1780 by Sackenhoym von Bierawa, it was a typical settlement during the process of colonisation initiated by Frederick II. The colonisation purpose was economic stimulation of the eastern Prussia region. The inhabitants of Grabówka were assigned to work in forestry; acquiring wood and processing it into charcoal was essential for the local metallurgy industry. In 1830, Grabówka was the property of count Leopold von Gaschin.

Grabówka is one of the smallest villages of the Bierawa commune. Its total area is 123 hectares, including 37 hectares of woods, and it has a population of 190.

Korzonek

Sołectwo położone w północno – środkowej części gminy. W jego skład wchodzi osiedle Korzonek oraz oddalone o około 200 m skupisko kilkunastu domów o zabudowie wiejskiej, zwane Korzonek Wieś. Osiedle wybudowano w latach 40-tych XX wieku dla pracowników pobliskich zakładów chemicznych. Mieszkańcy sołectwa mogą aktywnie spędzać czas na placu zabaw, w klubie sołeckim oraz w malowniczym parku istniejącym na terenie sołectwa. Obszar wsi to 124 ha. Liczba mieszkańców utrzymuje się na poziomie 240.

Korzonek

Osada se nachází v severně centrální části územně správní jednotky. Tvoří ji sídliště Korzonek a asi 200 m vzdálená skupina několika desítek venkovských domů nazývaná Korzonek vesnice. Sídliště bylo postaveno ve 40. letech 20. století pro pracovníky nedalekých chemických závodů. Obyvatelé osady mohou aktivně trávit čas na hřišti, v klubu nebo v malebném parku na území osady. Rozloha vsi je 124 ha. Počet obyvatel se udržuje na úrovni 240.

Korzonek

Ein im mittel-südlichen Teil der Gemeinde liegendes Schulzenamt. Es besteht aus einer Wohnsiedlung Korzonek und 200 m entfernten Häusern in ländlicher Bebauung, die Korzonek-Dorf, bezeichnet werden. Die Siedlung wurde in den 40-er Jahren des XX Jahrhunderts für die Arbeiter der sich in der Nähe befindenden Chemiefabrik erbaut. Die Einwohner des Dorfes können ihre Zeit aktiv auf dem Spielplatz, im Schulzenamt Klub oder im malerischen Park verbringen. Die Fläche von Korzonek beträgt 124 ha. Die Einwohnerzahl beträgt 240 Personen.

Korzonek

A village situated in the north-central part of the commune. It consists of Korzonek housing estate and a group of several village detached houses called Korzonek Wieś. The housing estate was built in the 1940s for the workers of the local chemical plant.

Today, the inhabitants of Grabówka can spend their spare time on the playground, in the local community centre and in the picturesque park. The village has a population of 240 and its total area is 124 hectares.

Dziergowice

Najstarszą wzmiankę o sołectwie Dziergowice można znaleźć w dokumencie pochodzącym z 1274r., w którym książę Władysław Opolski zezwala rycerzowi Henrykowi lokować osadę na prawie niemieckim. W 1575 roku Dziergowice zostały kupione przez Piotra Dluhomila z Bierawy, który następnie przekazał je swojej siostrze i jej mężowi, Bogusławowi Freiherr von Zwole und Goldenstein. Po roku 1834 wieś znalazła się w rękach rodziny von Sprinzenstein und Freiherren von Reibnitz.

Dziergowice są największym sołectwem w Gminie Bierawa i zajmują obszar 1622 ha, z czego 780 ha stanowią lasy. Atrakcje turystyczne wsi to przede wszystkim akweny wodne będące pozostałością po wyrobiskach żwiru, zaplecze gastronomiczne, siłownia zewnętrzna na placu zabaw oraz przystań kajakowa nad Odrą. Sołectwo wyposażone jest w ośrodek zdrowia, aptekę, boisko sportowe, remizę OSP, Szkołę Podstawową, Publiczne Przedszkole, dworzec kolejowy oraz prężnie działający Dom Kultury, skupiający wokół siebie liczne kółka zainteresowań, w którym utworzono również Centrum Integracji Cyfrowej. Dziergowice posiadają także zabytkowy kościół parafialny oraz pochodzącą z roku 1794 kaplicę cmentarną. Drewniany kościół, zbudowany w roku 1610, był filią kościoła w Łanach w latach 1798-1893. Obecny, murowany kościół, zbudowano w latach 1903-1905.

Na terenie sołectwa działa szereg lokalnych firm, które sprawiają, że Dziergowice mają dobrze rozwiniętą infrastrukturę społeczno – gospodarczą. Liczba mieszkańców utrzymuje się na poziomie 1650. Dziergowice są liderem programu Odnowa Wsi Opolskiej. Na terenie sołectwa prężnie działają Koło Gospodyń Wiejskich, Koło Emerytów i Rencistów, Koło Mniejszości Niemieckiej, Stowarzyszenie Wszystkie Drogi i Myśli Prowadzą do Dziergowic oraz LZS Odrzanka.

Dziergowice

Nejstarší zmínka o osadě Dziergowice lze nalézt v dokumentu pocházejícím z roku 1274, v němž kníže Vladislav Opolský povoluje rytíři Jindřichovi založit osadu podle německého práva. V roce 1575 Dziergowice koupil Petr Dluhomil z Bierawy, který je následně předal své sestře a jejímu manželovi, Bohuslavu Freiherr von Zwole und Goldenstein. Po roce 1834 se vesnice dostala do rukou rodu von Sprinzenstein und Freiherren von Reibnitz.

Dziergowice jsou největší osadou územně správní jednotky Bierawa, rozkládají se na ploše 1622 ha, z čehož 780 ha tvoří lesy. Turistickou atrakcí vesnice jsou především vodní plochy, které zůstaly po těžbě štěrku, stravovací zařízení, posilovna pod širým nebem na hřišti a přístav na Odře. V osadě se nachází zdravotní středisko, lékárna, sportovní hřiště, hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů, základní škola, mateřská škola, železniční nádraží a aktivně pracující kulturní dům, který kolem sebe soustřeďuje řadu zájmových kroužků, v němž působí rovněž Centrum pro digitální interakci. Dziergowice mají rovněž historický farní kostel a hřbitovní kapli pocházející z roku 1794. Dřevěný kostel, postavený v roce 1610, byl v letech 1798 – 1893 pobočkou kostela v obci Łany. Současný zděný kostel byl postaven v letech 1903–1905.

Na území osady působí řada lokálních firem, díky nimž mají Dziergowice dobře rozvinutou sociální a hospodářskou infrastrukturu. Počet obyvatel se udržuje na úrovni 1 650. Dziergowice jsou lídrem programu Obnova opolského venkova. Na území osady aktivně působí kroužky venkovských žen, důchodců, německé menšiny, sdružení Všechny cesty a myšlenky vedou do Dziergowic a sportovní klub Odrzanka.

Dziergowice

Die älteste Notiz findet man im Dokument aus dem Jahre 1274, in dem der Prinz Władysław Opolski dem Ritter Henryk erlaubt, auf die Stadt das Magdeburger Stadtrecht zu übertragen. Im Jahre 1575 wurde Dziergowice von Piotr Dluhomil aus Bierawa gekauft und später an seine Schwester und ihren Mann, den Bogusław Freiherr von Zwole und Goldenstein vergeben. Nach dem Jahr 1834 gelang das Dorf in die Hände der Familie von Sprinzenstein und Freiherren von Reibnitz.

Dziergowice ist das größte Schulzenamt der Gemeinde Bierawa und nimmt eine Fläche von 1622 ha ein, wovon 780 ha Wälder sind. Zu den Touristenattraktionen zählen vor allem Gewässer, die ein Überbleibsel des Kiesabbaus sind, das Gaststättengewerbe, Fitnessmöglichkeiten auf dem Spielplatz sowie eine Anlegestelle für Paddelboote an der Oder. Das Schulzenamt hat ein Gesundheitszentrum, eine Apotheke, einen Sportplatz, eine freiwillige Feuerwehr, eine Schule, einen Bahnhof, ein dynamisch wirkendes Kulturhaus, das viele Arbeitsgemeinschaften um sich versammelt, in dem ein Zentrum für Digital-Integration eröffnet wurde.

Dziergowice hat auch eine schöne Pfarrkirche und eine aus dem Jahr 1794 stammende Grabkapelle zu bieten. Die hölzerne Kirche, die 1610 erbaut wurde, war Filiale der Kirche in Łany in den Jahren 1798-1893. Die jetzige gemauerte Kirche, wurde in den Jahren 1903-1905 erbaut.

In Dziergowice wirkt eine Reihe von Lokalunternehmen, dank denen es ein Schulzenamt mit einer gut entwickelten Sozial- und Wirtschaftsinfrastruktur ist. Die Einwohnerzahl beträgt 1650 Personen. Das Schulzenamt ist der Leader des Programms der Erneuerung des Oppeln-Dorfes. Es wirken dort sehr dynamisch ein Bauerinnenverein, ein Rentnerverein, ein Verein der deutschen Minderheit und ein Verein Alle Wege und Gedanken führen nach Dziergowice sowie LZS Odrzanka (ein Sportverein für Junioren).

Dziergowice

The earliest mention of Dziergowice comes from the 1274 document in which Władysław, Duke of Opole, allows a knight called Henryk to incorporate the village under the German law. In 1575, Dziergowice was purchased by Piotr Dluhomil from Bierawa, who then bequeathed it to his sister and her husband, Bogusław Freiherr von Zwole and Goldenstein. After 1834 the village was property of family von Sprinzenstein and Freiherren von Reibnitz.

Dziergowice is the largest village in the Bierawa commune; its total area is 1622 hectares, including 780 hectares of forests. The main tourist attractions of the village include water reservoirs, which formerly were gravel pits; restaurants and bars, outdoor gym, playground and a kayak launch site by the river Oder. In the village there is also a health centre, pharmacy, sports field, fire station, primary school, state kindergarten, railway station and Culture Centre which is home to numerous interest clubs as well as Digital Integration Centre.

Notable monuments in Dziergowice include the parish church and the cemetery chapel built in 1794. The church, originally built of wood, was a filial church within the Łany parish in the years 1798-1893. The current brick church was built in the years 1903-1905.

Dziergowice has a well-developed social and economic infrastructure thanks to numerous local companies. The village has a population of 1650 and it is the leader of the Opole Village Renewal program. Some of the active local organisations include Country Women's Association, Association of Retired Persons, German Minority Association, "Wszystkie Drogi i Myśli Prowadzą do Dziergowic" ("All roads and thoughts lead to Dziergowice") association, and LZS Odrzanka sports club.

Goszyce

Goszyce to najmniejsza, najdalej wysunięta na wschód wieś Gminy Bierawa. Mimo, że pierwsza pisemna wzmianka o miejscowości pochodzi z 1532 roku, przypuszcza się, że jej rodowód jest znacznie starszy. W XVIII-XIX wieku Goszyce były częścią pierwszego na Górnym Śląsku okręgu hutniczego. Nad przepływającą obok wsi Bierawką zlokalizowanych było kilka napędzanych siłą rzeki zakładów hutniczych, w tym jeden z pierwszych wielkich pieców na naszych ziemiach. Po tamtych czasach pozostały jedynie nazwy nieistniejących przysiółków.

Dzisiaj Goszyce to mała, urokliwa wieś położona wśród lasów. Jej obszar wynosi 1084 ha, z czego 800 ha stanowią lasy. W najstarszej części wsi, nad potokiem, w roku 1932 wybudowano mały kościół, który - systematycznie rozbudowywany - w ostatnich latach wzbogacił się o wieżę. We wschodniej części wsi znajduje się wiejski kompleks rekreacyjno-sportowy. Na kompleks ten składa się boisko wraz z szatniami i siłownią oraz położony nieopodal budynek wiejskiej świetlicy połączony z remizą strażacką. Za budynkiem rozciąga się niewielki park z tradycyjnym wiejskim stawem. Na centralnym placu wsi, zwanym Kaczym Rynkiem, znajduje się mała fontanna nazywana humorystycznie „spocynym kamieniem”.

W lesie nieopodal wsi znajduje się zbudowana najpóźniej w drugiej połowie XVII wieku Kaplica Świętej Marii Magdaleny. Owiany legendami obiekt, który przetrwał kilka pożarów lasu, każdego lipca przyciąga setki pielgrzymów przybywających tu na odpust. Najdłuższą istniejącą organizacją działającą na terenie Goszyc jest Ochotnicza Straż Pożarna, która jest kontynuatorką swojej przedwojennej odpowiedniczki. Na terenie Goszyc prężnie działają Koło Mniejszości Niemieckiej, Stowarzyszenie Przyjaciół Goszyc oraz LZS Kotlarnia – Goszyce. Liczba mieszkańców wynosi obecnie 160. Goszyce są uczestnikiem programu Odnowa Wsi Opolskiej.

Goszyce

Goszyce jsou nejmenší a nejvýchodnější vesničky územně správní jednotky Bierawy. Přestože první písemná zmínka o obci pochází z roku 1532, předpokládá se, že její historie je značně starší. V 18. – 19. století byly Goszyce součástí prvního hutního obvodu v Horním Slezsku. Nad říčkou Bierawkou protékající kolem vesnice se nacházelo několik ručně poháněných hutí, včetně jedné z prvních velkých pecí na našem území. Z té doby se však dochovaly už jen názvy neexistujících osad.

Dnes jsou Goszyce malou, malebnou obcí uprostřed lesů. Její rozloha činí 1084 ha, z čehož 800 ha tvoří lesy. V nejstarší části vsi nad potokem byl v roce 1932 postaven kostelík, který – systematicky dostavován a rozšiřován – v posledních letech získal věž. Ve východní části vsi se nachází sportovně-rekreační komplex. Ten je tvořen hřištěm včetně šatnami a posilovnou a opodál stojící budovou vesnického klubu spojenou s hasičskou zbrojnicí. Za budovou se rozprostírá menší park s tradičním venkovským rybníkem. Na centrální návsi, nazývané „kaczní rynek“, se nachází malá fontána úsměvně nazývaná „zpceny kámen”.

V lese nedaleko vsi se nachází Kaple svaté Marie Magdaleny postavená nejpozději ve druhé polovině 17. století. Objekt opředený legendami, který přežil několik lesních požárů, vždy v červenci přitahuje stovky poutníků přicházejících sem na pouť. Nejdéle působící organizací na území Goszyc je sbor dobrovolných hasičů, který je nástupcem své předválečné organizace. Na území Goszyc aktivně působí kroužek německé menšiny, sdružení přátel Goszyc a sportovní klub Kotlarnia – Goszyce. Aktuální počet obyvatel činí 160. Goszyce jsou účastníkem programu Obnova opolského venkova.

Goszyce

Das ist das kleinste Dorf, das am weitesten im Osten der Gemeinde Bierawa liegt. Obwohl die älteste schriftliche Notiz darüber aus dem Jahre 1532 stammt, nimmt man an, dass ihre Abstammung viel älter ist. Im XVIII–XIX Jahrhundert war Goszyce ein Teil des ersten Hüttengebietes in Oberschlesien. An der, nahe des Dorfes, fließenden Bierawka, waren einige mit Wasserkraft angetriebene Hüttenbetriebe, unter anderem einer der ersten großen Öfen in unserem Gebiet. An jene Zeiten erinnern derzeit lediglich Namen der nicht mehr existierenden Weiler.

Heutzutage ist Goszyce ein kleines, liebezendes Dorf inmitten vieler Wälder. Das Dorf nimmt eine Fläche von 1084 ha, wovon 800ha Wälder sind. Im ältesten Teil des Dorfes, am Bach, wurde im Jahre 1932 eine kleine Kirche erbaut, die systematisch ausgebaut- in letzten Jahren um einen Turm reicher wurde. Im östlichen Teil des Dorfes befindet sich ein Sport- und Erholungs-Komplex. Er besteht sowohl aus einem Sportplatz samt Umkleideräumen und einem Fitnessstudio als auch einem sich in der Nähe befindendem Gebäude des Kulturraums, der mit der Feuerwache verbunden ist. Hinter dem Gebäude ist ein kleiner Park mit einem Teich. Im zentralen Platz des Dorfes, das sich Kaczy Rynek nennt, ist eine kleine Fontaine, die humorvoll "verschwitzter Stein" genannt wird. Im Wald, in der Nähe des Dorfes befindet sich spätestens im XVII Jahrhundert erbaute Kapelle der Heiligen Maria Magdalena. Das sagenumwobene Objekt, das einige Waldbrände überstanden hat, zieht jeden Juli hunderte Pilgere an, die hierher zur Kirmes kommen. Die hier am längsten bestehende Organisation ist die Freiwillige Feuerwehr, die eine Art Weiterführung der Feuerwehr vor den Vorkriegszeiten ist. In Goszyce wirken der Verein der deutschen Minderheit, Verein der Freunde von Goszycy sowie LZS Kotlarnia – Goszycy sehr dynamisch. Die Einwohnerzahl beträgt 160 Personen. Goszyce sind ein Teilnehmer des Programms der Erneuerung des Oppeln-Dorfes.

Goszyce

Goszyce is the smallest and easternmost village of the Bierawa commune. Despite the fact that the first written mention of the village is from 1532, it is believed that its origins date back to earlier times. Between the 18th and 19th century Goszyce was a part of the largest Upper Silesia metallurgical district. There were a few metallurgical plants situated along the river Bierawka; one of them had one of the first large furnaces in the area. The names of non-existing villages are the only remainder of those times. Today Goszyce is a small, charming village surrounded by forests. The total area is 1084 hectares, including 800 hectares of woods. In the oldest part of the village there is a church built in 1932 and then systematically developed; a tower was added in recent years.

In the eastern part of the village there is a local sports and recreation centre which consists of a sports field, gym, and a community centre; a fire station is located in this building as well. Behind the community centre there is a small park with a pond. The central village square is called Kaczy Rynek ("Duck Square"); there is a fountain which the locals humorously call "the sweaty rock."

In the local forest there is the Saint Mary Magdalene chapel, built probably in the second half of the 17th century. Each July, hundreds of pilgrims arrive at the chapel; it is the subject of many legends as it is said to have survived numerous forest fires.

The longest operating organisation in Goszyce is the local fire brigade, which continues its pre-war activity. Some of the local organisations include German Minority Association, Friends of Goszyce Association and LZS Kotlarnia – Goszyce sports club. The village has a population of 160 and it participates in the Opole Village Renewal program.

Kotlarnia

Niewielka wioska usytuowana we wschodniej części gminy, której obszar wynosi 1060 ha. Powstała w XVIII wieku jako osada hutnicza, kiedy książę Hohenlohe, rezydujący w Sławięcicach, założył w okolicy Kotlarni szereg większych lub mniejszych zakładów hutniczych. W drugiej połowie XVIII wieku nastąpił wielki rozwój przemysłu w Kotlarni. W 1774 uruchomiono fabrykę łyżek. W fabryce mosiądzu około 1780 roku produkowano czarny drut, drut okienny, drut zegarmistrzowski, mosiądz na instrumenty muzyczne oraz mosiądz w sztabach. Kotlarnia posiada wpisany na listę zabytków kościół parafialny, pochodzący z 1815 roku, dawny kościół ewangelicki. Z Kotlarni pochodzi urodzony w 1802 r. Ernest Fryderyk Zwirner, architekt i budowniczy katedry w Kolonii. Wspomnienie Kotlarni pojawia się również w literaturze obcojęzycznej. Dziś sołectwo posiada przedszkole, pocztę, bibliotekę i remizę OSP. Liczba mieszkańców wynosi obecnie 600. Kotlarnia jest uczestnikiem programu Odnowa Wsi Opolskiej.

Kotlarnia

Ein kleines Dorf im westlichen Teil der Gemeinde, dessen Fläche 1060 ha beträgt. Es entstand im XVIII Jahrhundert als eine Hütten-siedlung, als der Prinz Hohenlohe, der in Sławięcice residierte, in der Gegend von Kotlarnia größere und kleinere Hüttenbetriebe gründete. In der zweiten Hälfte des XVIII Jahrhunderts gab es einen großen Industrieschub in Kotlarnia. Im Jahr 1774 wurde eine Löffelfabrik eröffnet. Gegen 1780 produzierte man in der Messingfabrik schwarzen Draht, Fensterdraht, Uhrmacherdraht, Messing fuer Musikinstrumente und Messing in Stäbchen. In Kotlarnia befindet sich eine auf der Denkmalliste aufgelistete Kirche, die aus dem Jahr 1815 stammt, damals war es eine evangelische Kirche. Aus Kotlarnia stammt der im Jahr 1802 geborene Ernest Fridrich Zwirner, der Architekt und Erbauer der Katheder in Koeln. Kotlarnia wird auch in der fremdsprachigen Literatur erwähnt. Gegenwärtig hat das Schulzenamt einen Kindergarten, eine Poststelle, eine Bibliothek und die freiwillige Feuerwache. Es wird von 600 Menschen bewohnt. Kotlarnia ist ein Teilnehmer des Programms der Erneuerung des Oppeln-Dorfes.

Kotlarnia

Menší vesnička nacházející se ve východní části územně správní jednotky, jejíž rozloha činí 1 060 ha. Vznikla v 18. století jako hutnická osada, kdy kníže Hohenlohe, sídlící v obci Sławięcice, založil v okolí řadu větších nebo menších hutí. Ve druhé polovině 18. století nastal v Kotlarni velký rozvoj průmyslu. V roce 1774 byla do provozu uvedena továrna na výrobu lžic. V továrně na mosaz byl přibližně v roce 1780 vyráběn černý drát, okenní drát, hodinářský drát, mosaz pro hudební nástroje a mosaz v prutech. Do seznamu památek osady je zapsán farní kostel pocházející z roku 1815, bývalý evangelický kostel. Odtud pochází Ernest Friedrich Zwirner, narozený v roce 1802, architekt a stavitel katedrály v Kolíně nad Rýnem. Osada je zmíněna rovněž v cizojazyčné literatuře. Dnes je v osadě mateřská škola, pošta, knihovna a hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů. Počet obyvatel v současnosti činí 600. Kotlarnia je účastníkem programu Obnova opolského henkova.

Kotlarnia

A small village situated in the eastern part of the commune; its total area is 1060 hectares. It was created in the 18th century as a metallurgical workers' settlement when duke Hohenlohe of Sławięcice established several metallurgical plants in the area. The second half of the 18th century was a time of great industrial development in Kotlarnia. A spoon factory was established there in 1774. There was also a bronze plant which produced black wire, window wire, watchmaker wire, bronze for musical instruments and bronze bars.

The 1815 parish church, formerly Evangelical, is included on the list of national monuments. A notable citizen of Kotlarnia was Ernst Friedrich Zwirner. Born in 1802, he was the leading architect and builder of the cathedral in Cologne. Today, some of the more significant objects in the village include the kindergarten, post office, library and the fire station. Kotlarnia has a population of 600 and it participates in the Opolo Village Renewal program.

Lubieszów

Malownicza miejscowość, zajmująca powierzchnię 903 ha, położona w środkowo – zachodniej części gminy. Sołectwo o średniowiecznej metryce, po raz pierwszy wzmiankowane w dokumencie wystawionym 23 stycznia 1380 roku w Koźlu. W dokumencie tym Konrad II podarował ziemie między Bierawą i Dziergowicami Mikołajowi von Libischau. W późniejszych latach wieś należała do rodziny Dluhomil z Bierawy, następnie w XVIII wieku została włączona do włości Sławęcickich rodziny Hohenlohe, w których pozostała do 1945 roku. Godnym uwagi obiektem jest kościół wybudowany w 1987 roku w czynie społecznym. Na uwagę zasługuje również drewniana kapliczka św. Jana Nepomucena z XVIII w. oraz skansen – Izba Regionalna, który utworzono dzięki zaangażowaniu mieszkańców oraz działającym w sołectwie organizacjom.

Sołectwo posiada stanicę wodną, gdzie organizowane są spływy kajakowe. W Lubieszowie istnieje również gospodarstwo agroturystyczne, skansen pszczelarski oraz ścieżki rowerowe, które prowadzą w malownicze tereny nad rzeką oraz w lesie. Na terenie Lubieszowa odbywają się Ogólnopolskie Zawody Psich Zaprzęgow. W sołectwie funkcjonują placówki handlowo-usługowe, a także firmy transportowe, remontowe i usługowe. Mieszkańcy korzystają z boiska sportowego, świetlicy wiejskiej oraz remizy OSP. W sołectwie działa Koło Mniejszości Wiejskiej. Liczba mieszkańców wynosi obecnie 520. Lubieszów jest liderem programu Odnowa Wsi Opolskiej.

Lubieszów

Ein malerischer Ort mit einer Fläche von 903 ha, im mittel-westlichen Teil der Gemeinde gelegen. Ein Schulzenamt mit mittelalterlicher Herkunft, zum ersten Mal am 23 Januar 1380 in Koźle erwähnt. In diesem Dokument schenkt Konrad II das Land zwischen Bierawa und Dziergowice dem Nikolaus von Libischau. In späteren Jahren gehörte das Dorf der Familie Dluhomil aus Bierawa, dann im XVIII Jahrhundert wurde es an die Landgüter Sławęcice der Familie Hohenlohe angeschlossen, wo es bis zum Jahr 1945 blieb. Bemerkenswert in der Gegend ist die Kirche, die im Jahr 1987 in einer Gemeinschaftsaktion erbaut wurde. Interessant ist auch die hölzerne Kapelle des heiligen Jan Nepomucen aus dem XVIII Jahrhundert, sowie das Freilichtmuseum-Regional-kammer, das dank dem Engagement der Einwohner und in dem Schulzenamt tätigen Organisationen, entstand. Das Schulzenamt hat ein Bootshaus, wo Paddeltouren veranstaltet werden. In Lubieszów gibt es auch eine Agrarwirtschaft, ein Imker- Lichtfreimuseum und Fahrradwege, die durch malerische Gegenden, am Fluss und durch den Wald führen. In Lubieszów finden Hundeschlittenrennen statt. In dem Schulzenamt gibt es Handels- und Dienstgewerbe, Transportfirmen, Renovierungs- und Dienstleistungsfirmen. Die Einwohner haben einen Sportplatz, einen Kulturraum und die freiwillige Feuerwache zur Verfügung. Im Schulzenamt sind verschiedene Verbände tätig, u.a. Verband der Bauernminderheit. Lubieszów bewohnen 520 Personen. Es ist ein Leader des Programms der Erneuerung des Oppeln-Dorfes.

Lubieszów

Malebná vesnice rozkládající se na 903 ha a nacházející se ve středozápadní části územně správní jednotky. Osada středověkého původu, poprvé zmíněná v dokumentu vystaveném 23. ledna 1380 v Koźle. V tomto dokumentu Konrad II. daroval zemi mezi Bierawou a Dziergowicemi Mikuláši von Libischau. Později vesnice náležela rodu Dluhomila z Bierawy, následně byla v 18. století připojena do slawęcických usedlostí rodu Hohenlohe, v nichž zůstala do roku 1945. Pozoruhodný je kostel postavený v roce 1987 v akci „Z“. Pozornost si zaslouží rovněž dřevěná kaplička sv. Jana Nepomuckého z 18 st. a skansen – Regionální jizba, který byl vytvořen díky angažovanosti obyvatel a organizacím působícím v osadě.

V osadě se nachází vodácká základna, kde je pořádáno sjíždění řeky. V Lubieszově existuje rovněž agroturistická farma, včelařský skansen a cyklostezky, které vedou do malebných terénů nad řekou a v lese. Na území Lubieszowa se konají národní závody psích spřežení. V osadě nechybí nabídka obchodu a služeb, ani dopravní, opravářské a servisní firmy. Obyvatelé mají k dispozici sportovní hřiště, klubovnu a hasičskou zbrojnicí sboru dobrovolných hasičů. V osadě působí kroužek venkovské menšiny. Aktuální počet obyvatel činí 520. Lubieszów je lídrem programu Obnova opolského venkova.

Lubieszów

A picturesque village situated in the central-western part of the commune. Its total area is 903 hectares. First mention of the village dates back to 21st January 1380 and comes from a document issued in Koźle which states that Mikołaj von Libischau was given the land between Bierawa and Dziergowice by Duke Konrad II. Later, the village became property of family Dluhomil of Bierawa and in the 18th century it was incorporated into the Sławęcice property of family Hohenlohe, where it remained until 1945.

Notable sights in Lubieszów include a 1987 church built by volunteers, an 18th-century wooden chapel of Saint John of Nepomuk and the open-air museum "Izba Regionalna" created thanks to the community and local organisations.

Other interesting places in the village include a harbour, which organises kayaking trips, an agritourism farm, a beekeeping open-air museum and a network of bicycle routes around the picturesque riversides and forests. Lubieszów is also the home of the National Sled Dog Racing Race.

There are numerous companies operating in Lubieszów; there is also a sports field, village community centre and a fire station. One of the local organisations is the German Minority Association.

The village has a population of 520 and it is the leader of the Opole Village Renewal program.

Ortowice

Niewielka miejscowość położona we wschodniej części gminy, pomiędzy malowniczymi zakolami rzeki Bierawki. Początki miejscowości sięgają XVI wieku, Ortowice wymienione są w Urbaczu kozielskim, który spisany został po śmierci Jana Dobrego. O sołectwie wspomina także dokument kościelny z 1679 roku dotyczący Starego Koźła, w którym mowa o tym, iż do tamtejszego kościoła należały również Ortowice. Przez kolejne lata wieś była częścią dóbr sławęcickich i należała kolejno do Donnersmarcków, Flemmingów oraz księcia Hohenlohe. Ortowice zajmują powierzchnię 772 ha. W 1995 roku istniejący budynek starej szkoły został odrestaurowany i przeznaczony na kaplicę z salą katechetyczną. Dziś mieszkańcy Ortowic mogą spotykać się w świetlicy wiejskiej, a aktywny czas spędzać na placu zabaw z siłownią zewnętrzną. W malowniczym zakątku w pobliżu Ortowic znajduje się Leśnictwo Stampnica, w którym corocznie organizowany jest zlot motocyklowy, skupiający uczestników z całej Polski. Wspomniana Stampnica jest również miejscem organizacji licznych plenerowych imprez integracyjnych. W Ortowicach działa Koło Mniejszości Niemieckiej. Liczba mieszkańców wynosi obecnie 260.

Ortowice

Ein kleiner Ort im östlichen Teil der Gemeinde, zwischen malerischen Flusswindungen der Bierawka. Die Anfänge des Ortes reichen ins XVI Jahrhundert. Ortowice sind in Urbacz Kozielski erwähnt, der nach dem Tod von Jan Dobry geschrieben wurde. Auch im kirchlichen Dokument aus dem Jahr 1679 wird Notiz vom Schulzenamt gemacht, der von Alt Koźle handelt, in dem beschrieben wird, das der Kirche ebenfalls Ortowice angehörte. In folgenden Jahren war das Dorf ein Teil der Güter Stawęcice und gehörte der Familie Donnersmarck, Flemming und dem Prinzen Hohenlohe. Ortowice nehmen eine Fläche von 772 ha ein. Im Jahre 1995 wurde das Gebäude der alten Schule restauriert und in eine Kapelle mit einem Katechet Raum umfunktioniert. Gegenwertig können sich die Einwohner von Ortowice im Kulturraum treffen und aktiv ihre Zeit auf dem Spielplatz mit einem Außen-Fitnesscenter verbringen. In einem malerischen Winkel, in der Nähe von Ortowice, befindet sich die Forstwirtschaft Stampnica, in der alljährlich ein Motorradtreffen stattfindet, das Teilnehmer aus ganz Polen versammelt. Stampnica ist ebenfalls ein Ort, wo viele Integrationsfeier organisiert werden. In Ortowice ist der Verband der deutschen Minderheit tätig. Die Einwohnerzahl beträgt 260 Personen.

Ortowice

Menší osada nacházející se ve východní části územně správní jednotky, mezi malebnými zákrutami řeky Bierawky. Počátky osady sahají do 16. století, kdy jsou Ortowice zmíněny v kozielském Urbáři, který byl napsán po smrti Jana II. Opolského (Dobrého). O osadě se rovněž zmiňuje církevní dokument z roku 1679 týkající se osady Stare Koźle, v němž se hovoří o tom, že do tamějšího kostela náležely rovněž Ortowice. Po další léta byla vesnice součástí slawęcických usedlostí a patřila postupně Donnersmarckům, Flemmingům a knížeti Hohenlohe. Ortowice se rozkládají na ploše 772 ha. V roce 1995 byla stávající budova staré školy restaurována a vyčleněna na kapli s katechetickou místností. Dnes se obyvatelé Ortowic mohou setkávat v klubovně a aktivní čas trávit na hřišti s posilovnou pod širým nebem. V malebném zákoutí v blízkosti Ortowic se nachází Lesnictví Stampnica, v němž je každoročně pořádán sraz motokářů z celého Polska. Zmíněná Stampnica je rovněž místem, kde je pořádána řada plenerových integračních akcí. V Ortowicích působí kroužek německé menšiny. Aktuální počet obyvatel činí 260.

Ortowice

A small village situated between the picturesque meanders of the river Bierawka in the eastern part of the commune. The village origins date back to the 16th century; the village was mentioned in a document written after the death of Jan II the Good, Duke of Opole. Another document from 1679 mentions Ortowice as part of the local church area. Through the following years, the village was a part of the Stawęcice property and it was owned by family Donnersmarck, family Flemming and Duke Hohenlohe respectively.

The total area of Ortowice is 772 hectares; the village has a population of 260. In 1995, the old school building was restored and then used as a chapel with a room used for catechetical teaching. The inhabitants of Ortowice can meet at the local community centre and spend their spare time on the playground with the open-air gym. Another interesting place is the Stampnica forest district, located close to Ortowice. Stampnica is the location of the annual motorcycle rally well-known to motorcycle enthusiasts from all around Poland; it also hosts numerous open-air events. One of the local organisations in Ortowice is the German Minority Association.

Solarnia

Miejscowość została założona w 1631 roku. Przybyli tutaj liczni osadnicy czescy, którzy wybudowali mały, drewniany zakład, w którym uzyskiwali sól poprzez odparowywanie wody z pobliskich źródeł. Stąd wzięła się nazwa osady – Solarnia. Z roku na rok osada rozrastała się i nabierała większego znaczenia jako warzelnia soli transportowanej z Wieliczki. Warto wspomnieć, że Solarnia była niegdyś leśnictwem książęcym, którego powierzchnia liczyła 7872 morgi, a tereny leśnictwa rozciągały się aż do tzw. Strefy Gliwickiej. Obecny kształt przestrzenny jest wynikiem wielowiekowego procesu uwarunkowanego stosunkami społeczno-gospodarczymi oraz zmianami przyrodniczymi i kulturowymi. Dzisiaj w wiosce znajduje się nowoczesnie wyposażony Zespół Szkół Dwujęzycznych, remiza OSP i Ośrodek Sportowo-Rekreacyjny. Całość zajmuje obszar 176 ha. Liczba mieszkańców wynosi obecnie 490. Na terenie sołectwa działa Koło Mniejszości Niemieckiej.

Solarnia

Osada była założona w roce 1631. Usadili se zde čeští osadníci, kteří vybudovali malou dřevěnou výrobu, v níž získávali sůl díky odpařování vody z nedalekých pramenů. Odtud pochází také název osady – Solarnia. Z roku na rok se osada rozrůstala a získávala větší význam jako varna soli dovážené z Wieliczky. Za zmínku stojí, že Solarnia byla kdysi knížecím leśnictvím, jehož rozloha činila 7 872 jiter, a území leśnictví se rozkládalo až po tzv. Gliwickou zónu. Současný podoba je výsledkem dlouholetého procesu podmíněného společenskými a hospodářskými vztahy a přírodními a kulturními změnami. Dnes se ve vesnici nachází moderně vybavená dvoujazyčná škola, hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů a sportovně-rekreační středisko. Rozloha osady je 176 ha. Aktuální počet obyvatel činí 490. Na území osady působí kroužek německé menšiny.

Solarnia

Der Ort wurde im Jahr 1631 gegründet. Es kamen viele tschechische Siedler hierher, die einen kleinen hölzernen Betrieb bauten, der Salz aus verdampftem Wässern der naheliegenden Quellen erzeugte. Daher auch der Name-Solarnia (vom Salz). Vom Jahr zu Jahr wurde die Siedlung grösser und hat an Bedeutung als eine Salzsiederei des aus Wieliczka transportierten Salzes angenommen. Erwähnenswert ist, dass Solarnia einst eine Prinzen-Forstwirtschaft war, dessen Fläche 7872 Joch zählte. Die Waldgebiete zogen sich bis hin zur Gleiwitz-Zone. Die jetzige räumliche Form ist das Ergebnis jahrhunderte alten Prozesses, der durch Sozial- und Wirtschaftsbeziehungen sowie durch Natur- und Kulturveränderungen bedingt war. Heute ist in dem Dorf eine modern ausgestattete Zweisprachschule, freiwillige Feuerwache, ein Zentrum für Sport und Erholung. Das ganze Dorf nimmt eine Fläche von 176 ha ein. Die Einwohneranzahl beträgt aktuell 490 Personen. In dem Schulzenamt ist ein Verband der deutschen Minderheit tätig.

Solarnia

The village of Solarnia was established in 1631. Numerous settlers from the Czech Republic came here to build a small, wooden saltworks plant; hence the name of the village ("Salt Plant"). Salt was produced by evaporating the water from local sources.

Year by year, the village grew and gained significance as the saltworks plant processing salt from the Wieliczka mine.

Originally, Solarnia was a ducal forest district with a total area of 7872 morgen (approx. 4400 hectares) reaching the so-called Strefa Gliwicka ("Gliwice zone"). Present-day area organisation is the result of a long-lasting process resulting from socio-economic relations as well as environmental and cultural changes.

Lubieszów has a bilingual state school, a fire station and a sports and recreation centre. The village has a population of 490 and its total area is 176 hectares. One of the local organisations is the German Minority Association.

Stara Kuźnia

Miejscowość położona w północno – wschodniej części gminy. Dawniej wieś była znana jako „Klein Althammer” i stanowiła przysiółek Ortowic należący do dóbr sławęcickich. Działyły tutaj manufaktury hutnicze, należące do księcia von Hohenlohe – Ingelfingen. W połowie XIX wieku właścicielem wsi był książę August von Hohenlohe. Sołectwo zajmuje obszar 3865 ha. Na uwagę turystów zasługuje drewniana kapliczka zbudowana w 1690 roku, wewnątrz której znajduje się barokowa rzeźba św. Jana Nepomucena z XVIII wieku, oraz wieża obserwacyjna. Mieszkańcy mogą korzystać z Domu Kultury wraz z placem zabaw oraz siłownią zewnętrzną, a także z lokalnego Centrum Integracji Cyfrowej. W sołectwie prężnie działa jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej, Koło Mniejszości Niemieckiej oraz LZS Zawisza Stara Kuźnia. Na terenie sołectwa znajduje się również siedziba PGL LP Nadleśnictwo Kędzierzyn wraz z mruwaną wieżą obserwacyjną z XIX wieku, dominującą nad kompleksem zabudowań, oraz Publiczna Szkoła Podstawowa. Liczba mieszkańców to obecnie 600. Stara Kuźnia jest uczestnikiem programu Odnowa Wsi Opolskiej.

Stara Kuźnia

Der Ort liegt im süd- östlichem Teil der Gemeinde. Einst war das Dorf bekannt als „ Klein Althammer” und war ein Weiler von Ortowice, der dem Besitztum Sławęcice angehörte. Es wirkten hier Hüttenmanufakturen, die dem Prinzen Hohenlohe-Ingelfingen gehörten. In der Hälfte des XIX Jahrhunderts war der Besitzer des Dorfes der Prinz August von Hohenlohe. Das Schulzenamt bedeckt eine Fläche von 3865 ha. Für die Touristen als beachtungswert kann die hölzerne Kapelle sein, die im Jahre 1690 entstand, in der sich eine Barockskulptur des Heiligen Jan Nepomucen aus dem XVII Jahrhundert, als auch ein Aussichtsturm befinden. Die Einwohner haben ein Kulturhaus, einen Spielplatz mit Außen- Fitnesscenter, aber auch ein lokales Digitalintegrationszentrum zur Verfügung. Im Schulzenamt wirkt dynamisch eine freiwillige Feuerwache, ein Verband der deutschen Minderheit und LZS Zawisza Stara Kuźnia. Auf dem Gebiet des Schulzenamtes befindet sich eine öffentliche Gesamtschule und der Sitz des PGL LP Oberförsterei Kędzierzyn samt eines gemauerten Aussichtsturms aus dem XIX Jahrhundert, der über dem Baukomplex dominiert. Die Anzahl der Einwohner beträgt derzeit 600 Personen. Stara Kuźnia ist ein Mitglied des Programms Erneuerung des Oppeln-Dorfes.

Stara Kuźnia

Osada se nachází v severovýchodní části územně správní jednotky. Dříve byla vesnice známa jako „Klein Althammer” a tvořila osadu Ortowic náležející do slawęcických usedlostí. Působily zde hutnické manufaktury patřící knížeti von Hohenlohe – Ingelfingen. V polovině 19. století byl majitelem vsi kníže August von Hohenlohe. Rozloha osady je 3 865 ha. Za pozornost turistů stojí dřevěná kaplička vybudovaná v roce 1690, uvnitř které se nachází barokní socha sv. Jana Nepomuckého z 18. století a vyhlídková věž. Obyvatelé mají k dispozici kulturní dům s hřištěm a posilovnou pod širým nebem, a rovněž místní Centrum pro digitální integraci. V osadě aktivně působí jednotka sboru dobrovolných hasičů, kroužek německé menšiny a sportovní klub Zawisza Stara Kuźnia. Na území osady se rovněž nachází sídlo PGL LP Nadlešní správa Kędzierzyn spolu se zděnou vyhlídkovou věží z 19. století, dominují nad komplexem budov, a státní základní škola. Počet obyvatel je v současnosti 600. Stara Kuźnia je účastníkem programu Obnova opolského venkova.

Stara Kuźnia

Situated in the north-eastern part of the commune, the village was formerly known as “Klein Althammer” and it was a hamlet of Ortowice, part of the Sławęcice property. It was the location of Duke von Hohenlohe – Ingelfingen’s metallurgical plants. In the mid-19th century, the village was property of Duke August von Hohenlohe.

The total area of the village is 3865 hectares. Notable tourist attractions include the 1690 wooden chapel with an 18th-century Baroque sculpture of Saint John of Nepomuk and the observation tower.

The village has a community centre, a playground with open-air gym, a local Digital Integration Centre, state primary school and a fire station. Local organisations include the German Minority Association, LZS Zawisza Stara Kuźnia sports club, and the headquarters of State Forests Kędzierzyn Forest Division with a 19th-century observation tower.

Stara Kuźnia has a population of 600 and it participates in the Opole Village Renewal program.

Stare Koźle

Najstarsza miejscowość na terenie Gminy Bierawa, licząca 504 ha. Pierwsza wzmianka o osadzie jest datowana na 1223 r. i pochodzi z pisemnego poświadczenia przekazania ze Starego Koźła 40 urn miodu kościolowi św. Mikołaja w Cieszynie. Prawdopodobnie mieścił się tutaj najstarszy gród kozielski, który – jak podają źródła historyczne – został zniszczony przez Bolesława Wstydliwego w roku 1273. W wyniku tego panujący wtedy Władysław (brat Mieszka, księcia opolskiego) zarządził budowę zamku kozielskiego, jednak po lewej stronie rzeki. Nowe miasto nazwano Koźlem, a poprzednią siedzibę grodu – Starym Koźlem. W sołectwie znajduje się zabytkowy kościół, o którym pierwsze zapiski pochodzą z 1335 roku. Samo powstanie parafii datuje się na rok 1480. Dzisiaj w sołectwie działa Szkoła Podstawowa, przedszkole, remiza OSP, LZS oraz klub wiejski z punktem bibliotecznym, który jest miejscem spotkań dzieci i młodzieży. Centrum wsi zdobi Letnie Centrum Integracji Mieszkańców, w którym odbywają się różnego rodzaju imprezy integracyjne. Obecnie liczba mieszkańców wynosi 820. Stare Koźle jest uczestnikiem programu Odnowa Wsi Opolskiej.

Altes Koźle

Die älteste Ortschaft in der Gemeinde Bierawa, die die Fläche von 504 ha einnimmt. Die erste Notiz über die Siedlung besteht aus dem Jahr 1223 und stammt aus einer schriftlichen Beurkundung der Übergabe von 40 Honigurnen von Altes Koźle an die Kirche des Heiligen Nikolaus in Cieszyn. Wahrscheinlich befand sich hier die älteste Burg in Koźle, die wie die historischen Quellen zeigen von Boleslaw Wstydlivy im Jahr 1273 zerstört wurde. In Folge dessen, befahl der damals herrschende Władysław (der Bruder des Mieszko, des oppelnischen Prinzen), den Bau der Burg Koźle – Altes Koźle. In dem Schulzenamt befindet sich eine historische Kirche, von der die erste Notiz aus dem Jahre 1335 stammt. Jedoch das Entstehen der Pfarrgemeinde wird auf das Jahr 1480 datiert. Derzeitig ist in dem Schulzenamt eine Grundschule, ein Kindergarten, die freiwillige Feuerwache, LZS, ein Dorfklub mit einer Bibliothek, die ein Treffpunkt von Alt und Jung ist, tätig. Das Dorfzentrum wird von dem Sommerzentrum der Einwohnerintegration geschmückt, wo verschiedenartige Integrationstreffen stattfinden. Derzeit beträgt die Einwohnerzahl 820 Personen. Altes Koźle ist ein Teilnehmer des Programms Erneuerung des Oppeln-Dorfes.

Stare Koźle

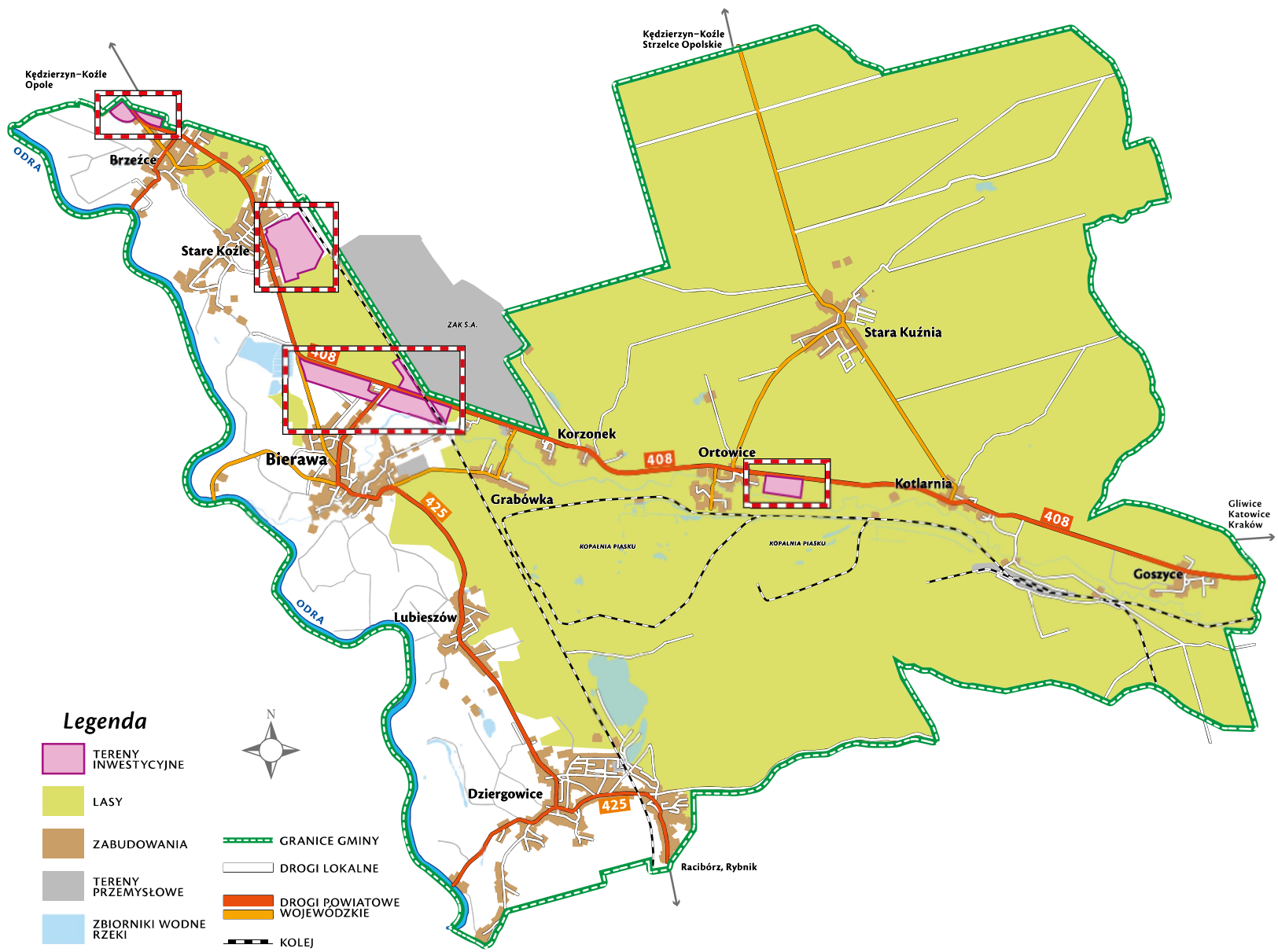
Nejstarší osada na území územně správní jednotky Bierawa rozkládající se na 504 ha. První zmínka o osadě je datována v roce 1223 a pochází z písemného potvrzení o předání medu ze Starého Koźle kostelu sv. Mikuláše v Těšíně. Pravděpodobně zde stál nejstarší kozielská tvrz, která – jak uvádějí historické zdroje – byl zničený Boleslavem V. Stydlivým v roce 1273. V důsledku toho tehdy vládnoucí Vladislav (bratr Měška, opolského knížete) nařídil výstavbu kozielského zámku, ale na levé straně řeky. Nové město dostalo název Koźle, a předcházející sídlo tvrže – Stare Koźle. V osadě se nachází historický kostel, o němž první zápisy pocházejí z roku 1335. Samotný vznik farnosti se datuje do roku 1480. Dnes v osadě působí základní škola, mateřská škola, hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů, sportovní klub a obecní klub s knihovnou, který je místem setkání dětí a mládeže. Centrum vsi zdobí letní centrum integrace obyvatel, v němž se konají různé akce. V současnosti činí počet obyvatel 820. Stare Koźle je účastníkem programu Obnova opolského venkova.

Stare Koźle

The oldest village in the Bierawa commune with a total area of 504 hectares. The first mention of the settlement dates back to 1223 and comes from a written statement of transferring 40 honey containers from Stare Koźle to Saint Nicholas church in Cieszyn. Stare Koźle was probably the location of the oldest Koźle settlement, which, as historical resources claim, was destroyed in 1273 by Boleslaw V the Chaste. As a result, the then ruling Władysław of Opole (brother of Mieszko, Duke of Opole) decided to build the Koźle castle on the left side of the river Oder. The new town was called Koźle while the previous settlement remained Stare Koźle.

A notable monument is the local church; first mentions of it date back to 1335 while the parish was probably established around 1480.

The village has a state primary school, kindergarten, fire station, and a community centre with a library. Local organisations include LZS Stare Koźle sports club and the Summer Integration Centre which organises numerous events. Stare Koźle has a population of 820 and it participates in the Opole Village Renewal program.

Legenda

- TERENY INWESTYCYJNE
- LASY
- ZABUDOWANIA
- TERENY PRZEMYSŁOWE
- ZBIORNIKI WODNE
RZĘKI
- GRANICE GMINY
- DROGI LOKALNE
- DROGI POWIATOWE
WOJEWÓDZKIE
- KOLEJ

SPOT-LIGHT CHRISTIAN ORTLIEB
ul. Nowe Osiedle 13D, 47-240 Bierawa
www.spotlight.pl

- Profil działalności: projektowanie, produkcja i dystrybucja lamp energooszczędnych.
- Profil činnosti: projektování, produkce a distribuce energeticky úsporných svítidel.
- Gewerbeprofil: Projekt, Produktion und Distribution von energiesparenden Lampen.
- Company profile: design, production and distribution of energy-saving lamps.

BRITOP LIGHTING SP. Z O.O.
ul. Nowe Osiedle 13D, 47-240 Bierawa
www.britop.pl

- Profil działalności: projektowanie i produkcja oświetlenia dostosowanego do potrzeb najbardziej wymagających klientów.
- Profil činnosti: projektování a produkce osvětlení pro nejnáročnější zákazníky.
- Gewerbeprofil: die Firma Betafence Sp. z o.o., als ein Teil des internationalen Konzerns Betafence Group, projektiert, produziert und verkauft Umzäunungssysteme, Tore, Mauersteinkörbe, Betonstahlmatten zum Privat, Industrie- und Infrastrukturgebrauch.
- Company profile: design and production of lighting tailored to needs of most demanding customers.

SOLIDARIS SP. Z O.O.
ul. Nowe Osiedle 13, 47-240 Bierawa
www.solidaris.pl

- Profil działalności: świadczenie usług spedycyjno-transportowych na terenie całego kraju oraz w ruchu międzynarodowym.
- Profil činnosti: poskytování spedičních a přepravních služeb na území celého Polska a v mezinárodní přepravě.
- Gewerbeprofil: Transport- und Speditionsdienstleistungen im In- und Ausland.
- Company profile: transportation and freight forwarding services throughout the country and in international traffic.

RINNEN POLSKA SP. Z O.O.
Grabówka, ul. Gliwicka 1, 47-240 Bierawa
www.rinnen.pl

- Profil działalności: przewóz drogowy i intermodalny ciekłych produktów przemysłu chemicznego oraz towarów neutralnych i niebezpiecznych.
- Profil činnosti: silniční a intermodální přeprava kapalných produktů chemického průmyslu a neutrálního a nebezpečného zboží.
- Gewerbeprofil: Intermodalitäre Beförderung von flüssigen Chemikalien und neutraler Waresowie gefährlicher.
- Company profile: road and intermodal transportation of liquid chemicals as well as neutral and dangerous goods.

KOPALNIA PIASKU „KOTLARNIA” S.A.
ul. Dębowa 3, 47-246 Kotlarnia
www.kotlarnia.com.pl

- Profil działalności: produkcja wysokojakościowych i uszlachetnionych kruszyw naturalnych.
- Profil činnosti: produkce vysoce kvalitních a zušlechtěného přírodního kameniva.
- Gewerbeprofil: Produktion von veredelten Naturzuschlagstoffen von hoher Qualität.
- Company profile: production of high-quality and refined natural aggregates.

CEMEX POLSKA SP. Z O.O.
ul. Leśna 18, 47-240 Bierawa
www.cemex.pl

- Profil działalności: produkcja piasku i żwiru płukanego.
- Profil činnosti: produkce písku a vymývaného štěrku.
- Gewerbeprofil: Produktion von Sand und Kies.
- Company profile: production of sand and washed gravel.

BETAFENCE SP. Z O.O.
ul. Dębowa 4, 47-246 Kotlarnia
www.betafence.pl

- Profil działalności: firma Betafence Sp. z o.o., jako część międzynarodowego koncernu Betafence Group, projektuje, produkuje i sprzedaje systemy ogrodzeniowe.
- Profil činnosti: firma Betafence Sp. z o.o., jako součást mezinárodního koncernu Betafence Group, projektuje, vyrábí a prodává plotové systémy.
- Gewerbeprofil: die Firma Betafence Sp. z o.o., als ein Teil des internationalen Konzerns Betafence Group, projektiert, produziert und verkauft Umzäunungssysteme.
- Company profile: Betafence Sp. z o.o., as part of the international Betafence Group, designs, manufactures and sells fencing systems.

ETP S.A.
ul. Gliwicka 8, 47-240 Bierawa
www.etpsa.pl

- Profil działalności: budownictwo hydrotechniczne, drogowe, przemysłowe i konstrukcyjne, usługi elektromontażowe (systemy elektryczne), prefabrykacja szaf sterowniczych i rozdzielnic niskiego napięcia.
- Profil činnosti: hydrotechnická, dopravní, průmyslová a konstrukční výstavba, elektromontážní služby (elektrické systémy), prefabrikace řídicích skříní a rozvodných desek nízkého napětí.
- Gewerbeprofil: hydrotechnischer Bau, Straßenbau, Industrie- und Konstruktionsbau, Elektromontage- Dienstleistungen (elektrische Systeme), Verfertigung von Schaltanlagen und Niederspannungsschaltanlagen.
- Company profile: construction, hydraulic, road, industrial and construction engineering, electrical services (electrical systems), prefabrication of control cabinets and low-voltage switchboards.

GÓRAŻDŹE KRUSZYWA SP. Z O.O.
47-244 Dziergowice
www.gorazdekruszywa.pl

- Profil działalności: głównym przedmiotem działalności Spółki jest wydobycie żwiru, piasku, gliny i kaolinu, kamieni ozdobnych i kamienia dla potrzeb budownictwa, skał wapiennych, gipsu, kredy oraz łupków.
- Profil činnosti: hlavním předmětem činnosti společnosti je těžba štěrku, písku, hlíny a kaolinu, dekorativního kamene a kamene pro potřeby stavebnictví, vápence, sádry, křídly a břidlice.
- Gewerbeprofil: Das Grundprofil des Unternehmens sind Kiesabbau, Sand, Schmuckstein, Lehm- und Kaolinabbau, Steinabbau für Bauzwecke, Kalkfelsen, Gips, Kreide und Schiefer.
- Company profile: extraction of gravel, sand, clay, kaolin, decorative and building stone, limestone, chalk and slate.

PPHU ANGRA
ul. Wieczorka 30, 47-246 Stara Kuźnia
www.angra-szklo.pl

- Profil działalności: produkcja oraz obróbka szkła giętego i hartowanego
- Profil činnosti: výroba a zpracování ohýbaného a tvrzeného skla.
- Gewerbeprofil: Produktion und Bearbeitung von gebogenem und gehärtetem Sicherheitsglas
- Company profile: manufacturing and processing of bent and tempered glass.

POLBRUK S.A. o/KOTLARNIA
ul. Dębowa 3, 47-246 Stara Kuźnia
www.polbruk.pl

- Profil działalności: produkcja wyrobów z betonu, cementu i gipsu.
- Profil činnosti: výroba výrobků z betonu, cementu a sádry.
- Gewerbeprofil: Produktion von Beton, Zement- und Gipszeugnissen.
- Company profile: manufacturing of concrete, cement and plaster articles.

Markvartovice

Markvartovice znajdują się w regionie Hlučínsko, położonym między rzeką Opawą a dzisiejszą granicą z Polską na odcinku między Opawą a Ostrawą.

Pierwsza pisemna wzmianka o miejscowości z 1377 roku donosi, że Markvartovice były własnością niejakiego Rosata, leśniczego księcia opawskich Hanusza i Mikołaja.

W kolejnym stuleciu swoją siedzibę miał tutaj słynny ród rycerski Bzenców, który od posiadanej wsi nosił przydomek „z Markvartovic”. Oprócz Markvartovic należały do nich także sąsiednie Darkovičky. Po śmierci ojca Fabiana oraz braci Jana i Jiřego majątek odziedziczył Kryštof Bzenec, ale już w 1551 roku sprzedał Markvartovice Jakobowi Volskiemu z Vole, a sam przeniósł się do Darkoviček, gdzie zbudował rodową twierdzę. Jakub Volský zmarł jednak po trzech latach, a wdowa po nim, Kateřina z Kadaně z sierotami, sprzedała Markvartovice Benešowi Sponarowi z Blinsdorfu.

Nowy właściciel w 1554 roku zwolnił chłopów z obowiązków pańszczyźnianych. Potwierdził to również następny właściciel wsi Bartoloměj z Vrbna, pan na Markvartovicach, poprzez przywilej z 15 maja 1567 roku, w którym oprócz zwolnienia z pańszczyzny, zwolnił także swoich poddanych z obowiązku służby strażniczej na murach zamku. Bartoloměj z Vrbna zbudował w Markvartovicach twierdzę i browar. Po jego śmierci w 1583 roku Markvartovice zostały przyłączone do dóbr šilheřovickich, ale ich właściciel, Jan Młodszy z Vrbna, pan na Šilheřovicach, dnia 29 września 1607 roku również potwierdził przywileje poddanych.

Jezuici z Opawy, którzy mimo oporu stanów ziemskich w 1673 roku stali się właścicielami Markvartovic wraz z majątkiem šilheřovickim, nie uznali przywilejów poddanych i sądzili się z nimi o to przez wiele lat. Dopiero gdy w 1707 roku król Szwecji Karol XII wymógł dla Śląska wolność religijną i na obszarze od Cieszyna po Żytawę zaczęły powstawać kościoły reformowane, do których w sekrecie zmierzali ewangelicy z naszych ziem, jezuita zostali zmuszeni do potwierdzenia przywilejów. Przy spisaniu katastru w 1721 roku za rządów jezuitów w Markvartovicach mieszkało 20 gospodarzy i 15 zagrodników.

Markvartovice

Markvartovice se nacházejí v regionu Hlučínska, mezi řekou Opavou a dnešní hranicí s Polskem na úseku mezi Opavou a Ostravou.

První písemná zpráva o obci z roku 1377 sděluje, že Markvartovice držel jistý Rosat, lesník opavských knížat Hanuše a Mikuláše. V následujícím století zde sídlil slavný rytířský rod Bzenců, který se podle vsi tituloval „z Markvartovic”. K Markvartovicím získali i sousední Darkovičky. Po smrti otce Fabiána a následně bratrů Jana a Jiřího zdědil statek Kryštof Bzenec, ale již r. 1551 prodal Markvartovice Jakobovi Volskému z Vole a sám přesídlil do Darkoviček, kde zbudoval sídelní tvrz. Jakub Volský ale po třech letech zemřel a vdova po něm, Kateřina z Kadaně, se sirotky prodala Markvartovice Beneši Sponarovi z Blinsdorfu.

Nový majitel osvobodil r. 1554 sedláky od robotních povinností, což potvrdil i následující majitel vsi Bartoloměj z Vrbna na Markvartovicích privilegiem z 15.5.1567, kterým vedle zproštění robot osvobodil své poddané i od povinnosti hlásek. Bartoloměj z Vrbna postavil v Markvartovicích tvrz i pivovar. Po jeho smrti v r. 1583 byly Markvartovice připojeny k panství šilheřovickému, ale jeho držitel Jan mladší z Vrbna na Šilheřovicích rovněž privilegia poddaným z Markvartovic 29.9.1607 potvrdil.

Opavští jezuité, kteří se stali majiteli Markvartovic se šilheřovickým panstvím přes odpor zemských stavů v r. 1673, neuznali poddaným privilegia a mnoho let se s nimi soudili. Teprve když švédský král Karel XII. v r. 1707 vymohl pro Slezsko náboženskou svobodu a od Těšína po Žitavu vznikaly reformační kostely, kam směřovali tajní evangelici z našich zemí, byli jezuité donuceni privilegia potvrdit. Při sepisování katastru v r. 1721 za jezuitů žilo v Markvartovicích 20 sedláků a 15 zahradníků.

Jezuité měli v obci panský dvůr a rybníček Hraniček. Památkou na jejich rekatolizační úsilí je raně barokní kaple z 2. pol. 17. století, která po požáru v r. 1945 byla obnovena. Potvrzená privilegia však jezuité nedodrželi a poddané nutili k neúměrným povinnostem, a tak již v r. 1734 se proti nim vzbouřili poddaní z Markvartovic i z celého panství. Pozdější pruský zábor přinesl změnu majitelů.

Markvartovice

Markvartovice befindet sich in der Region Hlucinsko, die zwischen dem Fluss Opava und der heutigen Grenze mit Polen, entlang der Strecke zwischen Opava und Ostrava, liegt.

Die erste schriftliche Notiz über den Ort, die aus dem Jahr 1377 stammt, berichtet, das Markvartovice der Eigentum von einem gewissen Rosat, dem Foerster der Prinzen aus Opawa- Hanusz und Nikolaus, war.

Im nächsten Jahrhundert hatte hier die berühmte Ritterfamilie Bzenec seinen Sitz, der aufgrund des Dorfes, den Spitznamen „Markvartovice“ trug. Außer Markvartovice gehörten ihnen die benachbarten Darkovický. Nach Vater Fabians Tod und dem Tod der Brüder Jan und Jiří, ging das Vermögen auf Kristof Bzenec über, aber schon im Jahr 1551 verkaufte er Markvartovice an Jakub Volský aus Vole und zog selbst nach Darkovicek, wo er eine Familienburg baute. Jakub Volský starb jedoch nach drei Jahren, und die Witwe Katerina aus Kadane mit den Waisenkindern, verkaufte Markvartovice an Benes Sponar aus Blinsdorf.

Der neue Eigentümer schuf die Leibeigenschaft der Bauern im Jahr 1554 ab. Dies bestätigte auch der nächste Eigentümer des Dorfes, Bartolomej z Vrbna, Herr in Markvartovice, durch das Privileg aus dem 15. Mai 1567, in dem außer der Abschaffung der Leibeigenschaft, auch die Pflicht der Burgbewachung abgeschafft wurde. Bartolomej z Vrbna baute in Markvartovice eine Burg und eine Brauerei. Nach seinem Tod, im Jahre 1583, wurde Markvartovice an die Güter Silherovice angeschlossen. Ihr Eigentümer, Jan der Juengere aus Vrbna, Herr in Silherovice, bestätigte am 29. September 1607 die Sonderrechte der Untertanen.

Die Jesuiten aus Opawa, die im Jahr 1673 Besitzer von Markvartovice samt den Gütern Silherovice wurden, erkannten die Privilegien der Untertanen jedoch nicht an und führten einen langen Rechtsstreit darüber. Erst im Jahr 1707, als der König von Schweden, Karol XII, die Glaubensfreiheit für Schlesien erzwungen hatte und erstmals in der Region von Cieszyn bis Zytawa reformierte Kirchen entstanden, die im Geheimen von Evangelikern aus unseren Gebieten aufgesucht wurden, wurden die Jesuiten dazu

Markvartovice

Markvartovice is situated in the Hlučinsko region between the river Opava and present border with Poland within the section between Opava and Ostrava.

The first written mention of the village dates back to 1377 and describes Markvartovice as property of Rosat, a forester of Hanusz and Mikołaj, Dukes of Opava. In the following century it was the home of famous Bzenec family of knights. Apart from Markvartovice, they also owned the neighbouring village of Darkovičky. After the deaths of father Fabian and brothers Jan and Jiří, the property was inherited by Kryštof Bzenec. In 1551, however, he sold Markvartovice to Jakub Volský of Vole and moved to Darkovičky, where he built his fortress. Three years later, Jakub Volský died, and the widowed Kateřina of Kadaně sold the village to Beneš Sponar of Blinsdorf.

In 1554, Sponar released the peasants from serfdom. This decision was confirmed on 15th May 1567 by the next owner of the village, Bartolomej of Vrbno, through a granted privilege which released the peasants from serfdom and the obligation to guard the castle walls. During his reign he also built a fortress and a brewery. After his death in 1583, Markvartovice was incorporated into Šilheřovice property but its owner, Jan the Younger of Vrbno, confirmed all the privileges on 29th September 1607.

The Opava Jesuits, who in 1673 became the owners of Markvartovice and the Šilheřovice property, did not, however, acknowledge the privileges and went on a long-lasting court trial. They were forced to accept the privileges in 1707, when king Charles XII of Sweden extorted religious freedom for Silesia and reformed churches were built in the area between Cieszyn and Zytawa, resulting in Evangelicals arriving there. In 1721, while cadastre document was being created, 20 farmers and 15 cottagers lived in Markvartovice.

Jezuici posiadali we wsi dwór szlachecki i staw Hraniček. Pamiątką po ich dążeniach rekatoalizujących jest wczesnobarokowa kaplica z II połowy XVII wieku, która po pożarze w 1945 roku została odbudowana. Jezuici nie dotrzykali jednak potwierdzonych przywilejów i zmuszali poddanych do nadmiernych obowiązków, co już w 1734 roku doprowadziło do buntu poddanych z Markvartovic i całego majątku. Późniejszy zabór pruski przyniósł zmianę właścicieli.

Powstanie szkoły i budynku szkolnego datuje się na 1844 rok. Po przyłączeniu do Czechosłowacji w 1920 roku miejscowość miała powierzchnię 679 ha, liczyła 1204 mieszkańców, miała 189 domów i leśniczówkę Davidkę. 19 czerwca 1921 roku powstało Zrzeszenie Gospodarcze, a w 1924 roku Towarzystwo Sportowe i Edukacyjne.

Miejscowość zajmuje niewielki obszar. Wpływ pobliskiego miasta wojewódzkiego, Ostrawy, jest widoczny, lecz mimo to Markvartovice wciąż zachowują wiejski charakter. Obfitość zieleni w obrębie miejscowości, a także otaczające ją pola i lasy z liczną zwierzyną wytwarzają spokojną i przyjemną atmosferę odpowiednią do wypoczynku. Dzięki temu miejscowość staje się też komfortowym miejscem do zamieszkania. Markvartovice wciąż się rozwijają. Przybywają nowe domy, rośnie też liczba mieszkańców. Niestety pojawiają się również nowe problemy, które trzeba rozwiązywać.

W ostatnich latach kładziono duży nacisk na kwestię środowiska naturalnego. Utworzono aleje, które w przyszłości staną się znaczącym elementem krajobrazu. Miejscowe dzieci sadziły grusze w jarze starej drogi. Zakupiono również grunty leśne, na których posadzono nowe drzewa. Hříbovec upiększył nowy skwer. Dla naszych najmłodszych odnowiono ogród przy przedszkolu. Miłośnicy sportu z pewnością docenili wyremontowanie historycznych polnych dróg i poprawę nawierzchni tras rowerowych oraz wybudowanie wielofunkcyjnego obiektu sportowego w 2011 roku. Dla potencjalnych nowych mieszkańców przygotowano działki budowlane Na Panském z gotową infrastrukturą.

Vznik školy a školní budovy se datuje k roku 1844. Po připojení k ČR v r. 1920 měla obec rozlohu 679 ha, 1204 obyvatel, 189 domů a myslivnu Davidku. Dne 19. června 1921 byl ustaven Hospodářský spolek a v r. 1924 Sportovní a vzdělávací spolek.

Obec nemá velkou rozlohu. Vliv nedalekého krajského města Ostravy je viditelný, ale přesto si Markvartovice stále zachovávají svůj venkovský charakter. Množství zeleně v okolí obce a rovněž nedaleké pole a lesy s početným zastoupením lesní zvěře vytvářejí poklidnou a příjemnou atmosféru vhodnou pro odpočinek. Díky tomu se obec stala vyhledávaným místem pro bydlení. Markvartovice se stále rozvíjejí. Přibývají nové domy, roste rovněž počet obyvatel. Bohužel se objevují i nové problémy, které je třeba řešit.

V posledních letech byl kladen velký důraz na otázku životního prostředí. Byly vysazeny aleje, které se v budoucnosti stanou významným krajinářským prvkem. Místní děti sadily hrušně v úvozu staré cesty. Byly rovněž odkoupena lesní půda, na které budou vysazeny nové stromy. Hříbovec zkrášlil novou náves. Pro naše nejmladší byla obnovena zahrada v areálu mateřské školy. Milovníci sportu ocenili rekonstrukci historických polních cest, zlepšení povrchu cyklotras a vybudování multifunkčního sportovního objektu v roce 2011. Pro potenciální nové obyvatele jsou připraveny stavební pozemky Na Panském s hotovou infrastrukturou.

gezwungen, die Sonderrechte anzuerkennen. Bei der Katasterregistrierung im Jahre 1721 lebten in Markvartovice 20 Landwirte und 15 Kleinbauern.

Die Jesuiten hatten in dem Dorf einen Fürstenhof und einen Teich, der Hranicek hieß. Ein Andenken an die Rekatholisierungsversuche ist eine frühbarocke Kapelle aus der II Hälfte des XVII Jahrhunderts, die nach einem Brand im Jahre 1945 wiederaufgebaut wurde. Die Jesuiten hielten sich jedoch nicht an die gegebenen Privilegien und zwangen die Bauern zu übermäßigen Anstrengung, was bereits im Jahr 1734 zu einem Aufstand in Markvartovice und dem Rest des Landgutes führte. Die später folgende Preußenannexion brachte Veränderungen in den Eigentümern der Gegend mit sich. Das Entstehen der Schule und des Schulgebäudes wird auf das Jahr 1844 datiert. Nach dem Anschluss an die Tschechei im Jahr 1920, betrug die Ortschaft eine Fläche von 679 ha, hatte 1204 Einwohner, 189 Häuser und ein Forsthaus Davidka. Am 19 Juni 1921 entstand ein Wirtschaftsverband und im Jahr 1924 ein Sport- und Bildungsverein.

Die Ortschaft nimmt nicht viel Platz ein. Der Einfluss der naheliegenden Woiwodstadt Ostrawa ist bemerkbar, jedoch trotzdem weist Markvartovice einen ländlichen Charakter auf. Die Vielfalt des Grünen innerhalb der Ortschaft, aber auch die umliegenden Felder und Wälder, die reich an Wild sind, lassen eine ruhige und angenehme Atmosphäre aufkommen, die zur Erholung anreizt. Dank dessen sind Markvartovice ein komfortabler Wohnort. Das Dorf entwickelt sich unaufhörlich. Es werden neue Häuser gebaut, die Anzahl der Einwohner steigt. Leider kommen auch neue Probleme, die zu lösen sind, hinzu. In den letzten Jahren hat man großen Wert auf den Umweltschutz gelegt. Es entstanden Alleen, die in der Zukunft ein wichtiger Teil der Landschaft sein werden. Die Kinder pflanzten Birnenbäume im Hohlweg der alten Straße. Es wurden Waldgrundstücke gekauft, die mit neuen Bäumen bepflanzt wurden. Hribovec verschönerte die neue Grünanlage. Für die Jüngsten wurde der Garten im Kindergarten modernisiert. Sportliebhaber schätzen ganz sicher die renovierten historischen Feldwege und die Verbesserung der Fahrradwegbeläge sowie die Erbauung eines Multifunktionsportobjekts im Jahr 2011. Für die potenziellen Einwohner wurden bereits Baugrundstücke mit fertiger Infrastruktur in Na Panském vorbereitet.

The Jesuits owned a mansion and the Hranicek pond. An early-Baroque chapel from the second half of the 17th century, reconstructed after the fire in 1945, is a remainder of their religious activity. Due to their disrespect to privileges, they had to face the 1734 rebellion of serfs from Markvartovice and the whole property. Later on, the property gained new owners due to the Prussian acquisition of the area.

The school in Markvartovice was built in 1844. After the 1920 incorporation into Czechoslovakia, the village's total area was 679 hectares, the population was 1204. The village consisted of 189 houses and Davidka forester's lodge. Two local organisations were established at that time; the Economic Association in 1921 and Sports and Education Association in 1924.

The village area is quite small. The nearest province capital, Ostrava, has clear influence on Markvartovice but the village preserved its rural character. Green areas in the vicinity, nearby fields and forests create a calm and pleasant atmosphere ideal for relaxation and daily living.

Markvartovice is developing continuously. New houses are being built, the number of inhabitants is increasing. Unfortunately, this also means that new problems continue to arise and it is necessary to face them. In recent years, great emphasis has been put on the subject of environmental protection. The village has newly built avenues which will become an important element of the future landscape; local children planted pear trees along the old road. The local kindergarten has renovated its garden. Sports fans undoubtedly appreciate the renovation of historic dirt roads and bicycle routes as well as the construction of a multifunctional sports facility in 2011. There are building plots at Na Panském prepared for potential new residents.

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

www.bierawa.pl • www.markvartovice.cz

GMINA BIERAWA

ul. Wojska Polskiego 12 • 47-240 Bierawa
tel. +48 77 487 22 66

OBECNÍ ÚŘAD MARKVARTOVICE

Šilheřovická 491 • 747 14 Markvartovice
tel. úřad: +42 595 052 518